Euroopan parlamentti
2024-2029

HYVÄKSYTYT TEKSTIT

P10_TA(2025)0189

Maatalouden tulevaisuus ja yhteinen maatalouspolitiikka vuoden 2027 jälkeen

Euroopan parlamentin päätöslauselma 10. syyskuuta 2025 maatalouden tulevaisuudesta ja yhteisestä maatalouspolitiikasta vuoden 2027 jälkeen (2025/2052(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) 13, 38 ja 39 artiklan yhteisen maatalouspolitiikan (YMP) ja sen tavoitteiden toteuttamisesta,

– ottaa huomioon SEUT 40 ja 42 artiklan yhteisen maatalouden markkinajärjestelyn (YMJ) toteuttamisesta ja siitä, missä määrin kilpailusääntöjä sovelletaan maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan,

– ottaa huomioon SEUT 349 artiklan, jossa määritellään syrjäisimpien alueiden asema sekä ne edellytykset, joilla perussopimuksia sovelletaan kyseisiin alueisiin,

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio – Maatalous- ja elintarvikealasta houkutteleva tuleville sukupolville” (COM(2025)0075),

– ottaa huomioon vuoden 2024 Eurobarometri-kyselytutkimuksen eurooppalaisista, maataloudesta ja YMP:stä[1],

– ottaa huomioon tuotantoeläinten suojelusta 20. heinäkuuta 1998 annetun neuvoston direktiivin 98/58/EY[2],

---

1 Euroopan parlamentin kevään 2024 Eurobarometri-kyselytutkimus toteutettiin 7. helmikuuta – 3. maaliskuuta 2024 EU:n 27 jäsenvaltiossa.

2 EYVL L 221, 8.8.1998, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– ottaa huomioon 29. tammikuuta 2025 annetun komission tiedonannon ”EU:n kilpailukykykompassi” (COM(2025)0030),

– ottaa huomioon 15. joulukuuta 2022 antamansa päätöslauselman monivuotisen rahoituskehyksen 2021–2027 vahvistamisesta: uusiin haasteisiin soveltuva sopeutumiskykyinen EU:n talousarvio[1],

– ottaa huomioon 9. syyskuuta 2024 julkaistun Mario Draghin raportin Euroopan kilpailukyvyn tulevaisuudesta ”The future of European competitiveness”,

– ottaa huomioon 30. lokakuuta 2024 julkaistun Sauli Niinistön raportin Euroopan siviili- ja puolustusvalmiuden vahvistamisesta ”Safer Together – Strengthening Europe’s Civilian and Military Preparedness and Readiness”,

– ottaa huomioon huhtikuussa 2024 julkaistun Enrico Lettan raportin ”Much more than a market – Speed, Security, Solidarity”,

– ottaa huomioon 27. maaliskuuta 2024 annetun komission tiedonannon ”Tulevaisuutta rakentamassa luonnon opein: bioteknologian ja biovalmistuksen kehittäminen EU:ssa” (COM(2024)0137),

– ottaa huomioon asetusten (EU) 2021/2115 ja (EU) 2021/2116 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevista vaatimuksista, ilmastoa, ympäristöä ja eläinten hyvinvointia koskevista järjestelmistä, YMP:n strategiasuunnitelmien muutoksista, YMP:n strategiasuunnitelmien tarkistamisesta sekä valvontaan ja seuraamuksiin tehtävistä poikkeuksista 14. toukokuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1468[2],

– ottaa huomioon jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2115[3],

– ottaa huomioon maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013,

---

1 EUVL C 177, 17.5.2023, s. 115.
2 EUVL L, 2024/1468, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
3 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. Oikaisu asetukseen (32021R2115R(03)), EUVL L 227, 1.9.2022, s. 136. Oikaisu asetukseen (32021R2115R(02)), EUVL L 181, 7.7.2022, s. 35.

maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä annetun asetuksen (EU) N:o 1151/2012, maustettujen viinituotteiden määritelmästä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojasta annetun asetuksen (EU) N:o 251/2014 sekä unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä annetun asetuksen (EU) N:o 228/2013 muuttamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2117[1],

– ottaa huomioon unionin syrjäisimpien alueiden hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 247/2006 kumoamisesta 13. maaliskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 228/2013[2],

– ottaa huomioon yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta sekä asetuksen (EU) N:o 1306/2013 kumoamisesta 2. joulukuuta 2021 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/2116[3],

– ottaa huomioon viinejä, tislattuja alkoholijuomia ja maataloustuotteita koskevista maantieteellisistä merkinnöistä sekä aidoista perinteisistä tuotteista ja maataloustuotteiden vapaaehtoisista laatumerkinnöistä, asetusten (EU) N:o 1308/2013, (EU) 2019/787 ja (EU) 2019/1753 muuttamisesta sekä asetuksen (EU) N:o 1151/2012 kumoamisesta 11. huhtikuuta 2024 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2024/1143[4],

– ottaa huomioon eurooppalaisen kansalaisaloitteen ”End the Cage Age” ja siitä 10. kesäkuuta 2021 antamansa päätöslauselman[5],

– ottaa huomioon 9. toukokuuta 2023 antamansa päätöslauselman yhteisestä markkinajärjestelystä annetussa asetuksessa säädetyn hedelmiä, vihanneksia, maitoa ja maitotuotteita koskevan koulujakelujärjestelmän täytäntöönpanosta[6],

– ottaa huomioon 26. maaliskuuta 2025 annetun komission ja unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan yhteisen

---

1 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 262, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. Oikaisu asetukseen (32021R2117R(04)), EUVL L 192, 31.7.2023, s. 34.
2 EUVL L 78, 20.3.2013, s. 23, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 EUVL L 435, 6.12.2021, s. 187, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 EUVL L, 2024/1143, 23.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 EUVL C 67, 8.2.2022, s. 131.
6 EUVL C, C/2023/1063, 15.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

tiedonannon Euroopan varautumisunionistrategiasta (JOIN(2025)0130),

– ottaa huomioon 12. marraskuuta 2021 annetun komission tiedonannon ”Valmiussuunnitelma elintarvikehuollon ja elintarviketurvan varmistamiseksi kriisiaikoina” (COM(2021)0689),

– ottaa huomioon 12. marraskuuta 2021 annetun komission päätöksen Euroopan elintarviketurvan kriisivalmius- ja kriisinhallintamekanismia käsittelevän asiantuntijaryhmän perustamisesta[1],

– ottaa huomioon 23. maaliskuuta 2022 annetun komission tiedonannon elintarviketurvan varmistamisesta ja elintarvikejärjestelmien häiriönsietokyvyn vahvistamisesta (COM(2022)0133),

– ottaa huomioon 9. marraskuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”Lannoitteiden saatavuuden ja kohtuuhintaisuuden varmistaminen” (COM(2022)0590),

– ottaa huomioon vuonna 2024 julkaistun YK:n elintarvike- ja maatalousjärjestön (FAO) raportin ”The State of Food and Agriculture 2024”[2],

– ottaa huomioon 19. lokakuuta 2023 antamansa päätöslauselman EU:n maatilojen sukupolvenvaihdoksesta tulevaisuudessa[3],

– ottaa huomioon 13. joulukuuta 2022 antamansa päätöslauselman EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisiosta – Vahvat, verkottuneet, selviytymiskykyiset ja vauraat maaseutualueet vuoteen 2040 mennessä[4],

– ottaa huomioon 3. toukokuuta 2022 annetun komission tiedonannon ”Asetetaan ihmiset etusijalle, varmistetaan kestävä ja osallistava kasvu ja hyödynnetään EU:n syrjäisimpien alueiden mahdollisuudet” (COM(2022)0198),

– ottaa huomioon 19. helmikuuta 2025 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Miten vuoden 2027 jälkeinen Leader-ohjelma ja yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen voisivat auttaa

---

1 EUVL C 461 I, 15.11.2021, s. 1.
2 FAO, ”The State of Food and Agriculture 2024 – Value-driven transformation of agrifood systems”, Rooma, 2024, https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 EUVL C, C/2024/2658, 29.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 EUVL C 177, 17.5.2023, s. 35.

parantamaan EU:n pitkän aikavälin maaseutuvision täytäntöönpanoa”[1],

– ottaa huomioon 16. helmikuuta 2023 antamansa päätöslauselman komission tiedonannosta lannoitteiden saatavuuden ja kohtuuhintaisuuden varmistamisesta[2],

– ottaa huomioon 13. kesäkuuta 2023 antamansa päätöslauselman syrjäisimpiä alueita koskevan komission uuden tiedonannon arvioinnista[3],

– ottaa huomioon 14. kesäkuuta 2023 antamansa päätöslauselman ruokaturvan ja EU:n maatalouden pitkän aikavälin selviytymiskyvyn varmistamisesta[4],

– ottaa huomioon 15. helmikuuta 2017 antamansa päätöslauselman alkuperältään biologisista vähäriskisistä torjunta-aineista[5],

– ottaa huomioon 4. syyskuuta 2024 julkaistun EU:n maatalouden tulevaisuudesta käytävän strategisen vuoropuhelun raportin ”A shared prospect for farming and food in Europe”,

– ottaa huomioon 19. kesäkuuta 2024 annetun Euroopan alueiden komitean lausunnon ”Yhteisen maatalouspolitiikan tulevaisuus”[6],

– ottaa huomioon 17. tammikuuta 2024 annetun Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ”Riippumattoman ja kestävän elintarviketuotannon edistäminen: vuoden 2027 jälkeisen yhteisen maatalouspolitiikan strategiat”[7],

– ottaa huomioon vuonna 2024 EU:n syrjäisimpien alueiden maatalouden tukijärjestelmistä (POSEI) arvioinnin tueksi tehdyn komission tutkimuksen havainnot, joissa vahvistetaan tämän ohjelman vaikuttavuus ja merkitys elintarviketurvan, alueellisen, sosiaalisen ja taloudellisen yhteenkuuluvuuden sekä erityisen

---

1 EUVL C, C/2025/1703, 26.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
2 EUVL C 283, 11.8.2023, s. 51.
3 EUVL C, C/2024/480, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.
4 EUVL C, C/2024/483, 23.1.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
5 EUVL C 252, 18.7.2018, s. 184.
6 EUVL C, C/2024/5363, 17.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
7 EUVL C, C/2024/2099, 26.3.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.

haavoittuvien saarialueiden ja syrjäisimpien alueiden maataloustoiminnan säilyttämisen kannalta[1],

– ottaa huomioon 7. lokakuuta 2024 julkaistun Euroopan alueiden komitean raportin ”Euroopan unionin alueiden ja kuntien tila”,

– ottaa huomioon 18. joulukuuta 2024 annetun maaseutusopimuksen koordinointiryhmän julistuksen maaseutualueiden ja maaseudun kehittämispolitiikan tulevaisuudesta Euroopan unionissa,

– ottaa huomioon kesäkuussa 2025 julkaistun Euroopan keskuspankin analyysin tuotantokustannusten noususta, reaaliarvon heikkenemisestä ja euroalueella mitattua inflaatiovauhtia koskevista Euroopan keskuspankin makrotaloudellisista arvioista[2],

– ottaa huomioon ympäristön, ilmaston ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnan lausunnon,

– ottaa huomioon työjärjestyksen 55 artiklan,

– ottaa huomioon maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnan mietinnön (A10-0143/2025),

A. ottaa huomioon, että yhteinen maatalouspolitiikka (YMP) on perustavanlaatuinen ja vakiintunut EU:n toimintapolitiikka, jolla on strategisen tärkeä tehtävä tämänhetkisessä epävarmassa geopoliittisessa toimintaympäristössä ja joka on keskeinen osa EU:n ruokaturvaa, puolustusta ja strategista autonomiaa;

B. ottaa huomioon, että YMP:n tavoitteiden on jatkossakin perustuttava siihen, että varmistetaan maataloustuotannon ja maatalouden tuottavuuden lisääminen, myötävaikutetaan maatalousyhteisön kohtuulliseen elintasoon nostamalla tulotasoa, tuetaan EU:n maa- ja metsätalousalojen vakautta, kestävyyttä ja kilpailukykyä ja edesautetaan maaseudun kehittämistä; huomauttaa, että maatalouden erityispiirteet on otettava huomioon erityisesti ilmastoon liittyvien haasteiden, kriisien ja konfliktiskenaarioiden yhteydessä; toteaa, että YMP:llä edistetään elintarviketuotantoa määrän, laadun ja kohtuuhintaisuuden suhteen kuluttajien kannalta sekä raaka-aineiden tuotantoa erilaisiin biotalouteen liittyviin käyttötarkoituksiin ja lujitetaan niiden häiriönsietokykyä;

---

1 Euroopan komissio: maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto, ECORYS, EEIG AGROSYNERGIE ja METIS, ”Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and smaller Aegean islands (SAI) – Final report”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, 2024, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

2 Kesäkuussa 2025 julkaistut Euroopan keskuspankin eurojärjestelmän asiantuntijoiden makrotaloudelliset arviot, https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections2025 06_eurosystemstaff~16a68fbaf4.fi.html.

C. ottaa huomioon, että Euroopan varautumisunionistrategian mukaisesti on tarpeen asettaa maatalous taloudellisen ja poliittisen toimintaohjelman kärkeen ja tunnustaa sen rooli EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan yhtenä kriittisenä osatekijänä; ottaa huomioon, että tuottava maatalousmaa on siten strategisen tärkeä ja yhdessä maaperän, veden, ilman ja biologisen monimuotoisuuden laadun kanssa maataloustuotannossa keskeinen tekijä, jota täytyy suojella;

D. ottaa huomioon, että yli 150 Nobel-palkinnon ja Maailman ruokapalkinnon saajaa julkaisi 14. tammikuuta 2025 avoimen kirjeen, jossa maailman johtajia kehotettiin kiireellisesti asettamaan maataloustutkimus etusijalle, jotta pystytään täyttämään vuodeksi 2050 ennustetun 9,7 miljardin ihmisen väestömäärän ruokatarpeet[1];

E. huomauttaa, että Euroopan unionin maataloustuotannon ennustetaan pienentyvän, jos nykyinen toimintakehys pysyy ennallaan[2], mikä lisää puutteellisen ruokaturvan ja ruokaköyhyyden riskiä EU:ssa ja pahentaa maailmanlaajuista elintarvikepulaa samalla, kun sen maatalouden tuotantopotentiaali jätetään tieten tahtoen hyödyntämättä;

F. ottaa huomioon, että metsätalousala ei kuulu Euroopan unionin vaan jäsenvaltioiden toimivaltaan;

G. toteaa, että YMP:tä on lujitettava, edelleen yksinkertaistettava, joustavoitettava ja nykyaikaistettava ja että samalla on säilytettävä sen johdonmukainen rakenne ja varmistettava EU:n maataloustuotannon kestävyys sen ympäristöön liittyvän, sosiaalisen ja taloudellisen ulottuvuuden osalta; katsoo, että on välttämätöntä tarjota EU:n maatalousalalle mahdollisuus vastata paremmin niin aktiiviviljelijöiden tarpeisiin kuin eurooppalaisen yhteiskunnan odotuksiinkin, jotka koskevat ruokaturvaa, elintarvikkeiden turvallisuutta ja laatua, ilmastonmuutoksen hillintää ja siihen sopeutumista, vesiresilienssiä, mielenterveyttä, sukupolvenvaihdosta ja sukupuolten tasa-arvoa; toteaa, että on keskeisen tärkeää vähentää byrokraattista rasitetta ja tarjota viljelijöille, maatilojen työntekijöille ja heidän yhteisöilleen asianmukaista rahoitusta, jotta he voivat saavuttaa kohtuullisen elintason ja sopeutua helpommin uusiin haasteisiin;

H. katsoo, että on tarpeen selkeästi säilyttää YMP:n kahden pilarin rakenne; toteaa, että tällä rakenteella olisi tasapainotettava ensimmäisen pilarin tulotuki, joka käsittää EU:n sataprosenttisesti

---

1 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K. ym., ”Laureate letter 2025: Hunger’s tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security”, 2025.

2 Euroopan komissio: maatalouden ja maaseudun kehittämisen pääosasto, ”EU agricultural outlook 2024-2035”, Euroopan unionin julkaisutoimisto, Luxemburg, 2024, doi:10.2762/2329210.

rahoittamia suoria tukia, joilla viljelijöitä autetaan säilyttämään tai saavuttamaan toiminnan elinkelpoisuus ja tuottamaan tuotteita markkinoille, sekä toisen pilarin maatalouden ympäristötoimet ja investointituki, jotka ovat osa hyvin rahoitettua maaseudun kehittämispolitiikkaa ja joita tuetaan yhteisrahoitetuilla toimenpiteillä, jotta erityistilanteisiin voidaan puuttua paremmin;

I. katsoo, että suorien tukien lähentäminen sekä jäsenvaltioiden sisällä että niiden välillä on olennaisen tärkeää, jotta voidaan taata oikeudenmukaiset tukiedellytykset viljelijöille ja varmistaa reilu kilpailu sisämarkkinoilla; korostaa, että suorat tuet muodostavat vakaan ja ennakoitavan osuuden vuotuisista maataloustuloista ja että niiden oikeudenmukainen jakautuminen unionin alueella on välttämätöntä, jotta estetään maankäytöstä luopuminen, tarjotaan erityistukea uusille ja nuorille viljelijöille ja turvataan maatalouden taloudellinen elinkelpoisuus sekä alueellinen yhteenkuuluvuus;

J. katsoo, että monivuotisen rahoituskehyksen tulevaisuudesta parhaillaan käytävät keskustelut huomioon ottaen on olennaisen tärkeää pitää YMP:n varat erillään muista varoista ja olla sulauttamatta niitä yhteen ainoaan kansalliseen rahastoon, jotta voidaan säilyttää YMP:n yhteisöluonne ja varmistaa viljelijöille tasapuoliset edellytykset kaikissa jäsenvaltioissa;

K. toteaa, että YMP kuvastaa EU:n alueiden, perinteiden ja maatalousjärjestelmien moninaisuutta, sillä siihen sisältyy monenlaisia tilarakenteita, tuotantosuuntia ja tuotteita;

L. katsoo, että muutokset nykyiseen YMP:hen tai uusi lainsäädäntö olisi otettava käyttöön siten, että varmistetaan alan vakaus ja lisätään oikeusvarmuutta viljelijöille ja metsänomistajille, jotka vaativat yksinkertaisempaa YMP:tä, jossa tarjotaan tulotukea, huolehditaan kestävyydestä ja otetaan huomioon kausiluonteiset rajoitukset ja maataloustuotannon pitkän aikavälin suunnittelutarpeet; toteaa, että tällaiset toimenpiteet olisi laadittava sidosryhmiä kuullen, jotta vältetään tarpeeton hallinnollinen rasite, ja että niissä olisi mahdollistettava kohtuulliset siirtymäajat ja niitä olisi tuettava asianmukaisilla sopeutumismäärärahoilla;

M. ottaa huomioon, että kehityspolitiikkaa koskevan eurooppalaisen konsensuksen kulmakivenä YMP on nykyiset haasteet huomioon ottaen tärkeämpi kuin koskaan; huomauttaa, että YMP:llä tuetaan Euroopassa noin 9,1:tä miljoonaa tilaa, mikä on 37 prosenttia vähemmän kuin vuonna 2005, jolloin tiloja oli 14,4 miljoonaa, ja toteaa, että tilamäärän vähentymisen lisäksi viljelijöiden tulot ovat laskeneet 12 prosenttia hehtaarilta; ottaa huomioon, että 77 prosenttia EU:n kansalaisista on sitä mieltä, että EU täyttää YMP:n kautta tehtävänsä turvallisten, terveellisten, kestävien ja laadukkaiden elintarvikkeiden vakaan tarjonnan varmistamisessa kohtuuhintaan 450 miljoonalle kuluttajalle; huomauttaa, että maaseutualueet kattavat 83 prosenttia EU:n alueesta ja niillä asuu

30 prosenttia EU:n väestöstä; ottaa huomioon, että maatalousmaan osuus EU:n alueesta on 40 prosenttia ja EU:n maatalouselintarvikealan osuus EU:n BKT:stä on noin 7 prosenttia ja se työllistää noin 17 miljoonaa ihmistä;

N. ottaa huomioon, että Eurostatin[1] mukaan 93 prosenttia EU:n tiloista on perheviljelmiä; toteaa, että tämä ainutlaatuinen eurooppalainen malli on säilytettävä, koska sillä on maaseutualueiden elinvoimaisuuden ja taloudellisen elinkelpoisuuden kannalta keskeinen tehtävä;

O. ottaa huomioon, että maatalous ei ole vain työtä, vaan se on luontoon, historialliseen, kulttuuriseen ja tapaperintöön sekä maaseutuyhteisöön perustuva elämäntapa, jolla on myönteinen vaikutus yhteiskuntaan ja joka ansaitsee parempaa tunnustusta; korostaa, että EU:n maatalouden monitoiminnallisuus tarjoaa monenlaisia mahdollisuuksia työllistymiseen ja liiketoiminnan monipuolistamiseen maaseutualueilla esimerkiksi maatilamatkailupalvelujen, maatalouselintarvike- ja biotalousteollisuuden, uusiutuvan energian tuotannon, kestävän matkailun, kouluretkien ja suoramyynnin kautta; toteaa, että tämä monitoiminnallisuus edesauttaa osallistavaa kasvua, yhteisön hyvinvointia sekä sosiaali-, koulutus- ja terveyspalvelujen tarjoamista maaseutualueilla;

P. ottaa huomioon, että elintarvikkeiden hintainflaatio EU:ssa ylsi lähes 25 prosenttiin vuosina 2022 ja 2023 ja kiihtyi tietyissä maissa jopa 50 prosenttiin, mikä johti merkittäviin taloudellisiin ja sosiaalisiin seurauksiin ja toi esille perusluonteisen tarpeen vakauttaa maataloushinnat, jotta voidaan varmistaa makrotaloudellinen vakaus ja taloudellinen turvallisuus;

Q. toteaa, että pinta-alaperusteinen suora tuki on olennaisen tärkeää Euroopan maatalouden taloudelliselle kestävyydelle ja sillä on keskeinen tehtävä säilytettäessä kestävä tuotanto ja varmistettaessa, että viljelijät saavat kohtuulliset ja riittävät tulot, joten se parantaa kannattavuutta, tarjoaa vakautta ja takaa vähimmäistason turvan; katsoo, että naisviljelijöille sekä uusille, nuorille ja perheviljelijöille, pienille ja keskisuurille yrityksille – erityisesti niille, jotka toimivat epäsuotuisilla alueilla – samoin kuin sosioekonomisin tai ympäristöperustein tuettaville aloille olisi varmistettava korotettu tuki;

R. toteaa, että on tärkeää varmistaa, että YMP:n ensimmäisen pilarin tuet suunnataan kaikille ammattimaisille aktiiviviljelijöille, jotka

---

[1] Eurostat, ”Agriculture statistics - family farming in the EU”, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

saavat tulonsa joko osittain tai kokonaan maataloustuotannosta, toimivatpa he sitten koko- tai osa-aikaisesti;

S. huomauttaa, että suorilla tuilla olisi osaltaan lisättävä kilpailukykyä ja parannettava EU:n maatalousalan kestävyyttä ja häiriönsietokykyä samalla, kun otetaan huomioon erityistarpeet ja alueellinen monimuotoisuus; toteaa, että viljelijöiden toiminnan kannattavuuden keskeisenä tekijänä on jatkossakin oltava terveellisen ruoan tuotanto siten, että tuloja on mahdollisuus täydentää energiantuotannon, hiilidioksidin talteenoton tai kestävän matkailun kaltaisilla toiminnoilla;

T. ottaa huomioon, että vuosien 2021–2027 monivuotisessa rahoituskehyksessä YMP:n määrärahoja vähennettiin sekä nimellisesti että reaalisesti edelliseen rahoituskehykseen verrattuna; toteaa, että YMP:hen osoitetut EU:n kokonaismenot ovat viime vuosina laskeneet tuntuvasti siitä huolimatta, että YMP:n ympäristötavoitteita on merkittävästi tiukennettu; ottaa huomioon, että tällä vähennyksellä on ollut merkittävä vaikutus viljelijöiden tuloihin;

U. ottaa huomioon, että viljelijät kärsivät pahenevasta hintojen epävakaudesta, johon ovat syynä maailmanmarkkinoiden ja EU:n tuotannon heilahtelut ja niiden taustalla oleva elintarvikkeiden toimitusketjun globaalistunut luonne, mikä on näkynyt viimeaikaisena tuontiviljan vyörynä EU:n ulkopuolista maista ja lannoitteiden hintojen nousuna; toteaa, että he ovat joutuneet kokemaan myös makrotaloudellista ja geopoliittista epävarmuutta, terveyskriisejä, eläintautiepidemioita, markkinoiden keskittymissuuntauksia, ylijäämiä tietyillä EU:n aloilla ja satojen ennakoimattomuutta yhä yleisempien ilmastoon liittyvien sään ääri-ilmiöiden ja luonnonkatastrofien vuoksi;

V. katsoo, että EU:n maataloudessa on puututtava uusiin ja lisääntyviin haasteisiin ja saatava tuloksia EU:n painopistealueilla, joita ovat esimerkiksi ruokaturva ja ilmastokestävyys; toteaa, että tämä edellyttää YMP:n talousarvion korottamista kiinteinä hintoina seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä yhtenä EU:n toimintapoliittisista prioriteeteista, jotta voidaan estää tukien reaaliarvon heikkeneminen ja vastata niin nykyisiin kuin tuleviinkin haasteisiin EU:ssa;

W. toteaa, että jos monivuotista rahoituskehystä ei mukauteta inflaatioon, tästä voisi aiheutua YMP:hen jopa 54 prosentin menetys – joka vastaa 250:tä miljardia euroa vuoteen 2034 mennessä – ja se heikentäisi vakavasti EU:n kykyä säilyttää elintarvikeomavaraisuutensa ja vastata tehokkaasti sisäiseen ja kansainväliseen kysyntään;

X. ottaa huomioon, että maataloustulot jäävät edelleen alle muun talouden keskiarvon lähes kaikissa jäsenvaltioissa ja ne ovat tällä

hetkellä 47 prosenttia EU:n talouden keskimääräisistä bruttopalkoista, ja toteaa, että kaupunkialueilla asuvien ihmisten tulotaso on yleensä korkeampi kuin maaseutualueilla asuvien, mikä johtaa eriarvoisuuteen ja syrjäytymiseen; ottaa huomioon, että 40-vuotiailla ja tätä nuoremmilla viljelijöillä on keskimäärin pienimmät tulot EU:ssa; toteaa, että tulevassa YMP:ssä on varmistettava kohtuullinen korvaus ja suojelu viljelijöille ja maatilojen työntekijöille, jotta he voivat jatkaa tuotantotoimintaa koko unionissa, myös luonnonhaitoista kärsivillä alueilla, ja jotta voidaan täyttää laatunormit ja elintarvikkeiden turvallisuutta koskevat vaatimukset kansalaisten hyödyksi;

Y. ottaa huomioon, että viljelijöillä esiintyy paljon työperäistä stressiä, joka johtuu pitkistä työpäivistä, sosiaalisesta eristyneisyydestä, taloudellisesta epävarmuudesta, hallinnollisista ja sääntelyvaatimuksista, ilmastoon liittyvistä sääilmiöistä tai uusista kasvi- ja eläintaudeista; ottaa huomioon, että viljelijöillä on yhä rajalliset mahdollisuudet saada mielenterveyspalveluja;

Z. toteaa, että on olennaisen tärkeää vahvistaa viljelijöiden asemaa maatalouselintarvikealan toimitusketjussa ja tunnustaa asianmukaisesti heidän roolinsa sekä varmistaa reilun kilpailun, tuottavuuden, häiriönsietokyvyn ja tehokkuuden edellytykset sisämarkkinoilla; katsoo, että on tärkeää taata hyvän kauppatavan vastaisia käytäntöjä koskevan lainsäädännön[1] noudattaminen kaikilta osin, jotta varmistetaan kohtuullinen korvaus maataloustuotteista, sekä lisätä hinnanmuodostuksen avoimuutta ja edistää parempia välineitä riskien ja kriisien vaikutusten hallintaa varten; toteaa, että ulkoisia häiriöitä ja viljelijöistä riippumattomia tekijöitä, kuten markkinakriisejä tai luonnonkatastrofeja, jotka vaikuttavat viljelijöiden kilpailukykyyn ja kestävyyteen arvoketjussa, on niin ikään tarkasteltava ja seurattava asianmukaisesti;

AA. ottaa huomioon, että viljelijöiden itsensä perustamat ja hallinnoimat maatalousosuuskunnat sekä tuottajaorganisaatiot, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymät ja paikalliset toimintaryhmät vahvistavat alkutuottajien asemaa tuotantoketjussa, kun ne yhdistävät toimia, koordinoivat investointeja ja vähentävät alan hajanaisuutta; toteaa, että maataloutta ja elintarvikkeita koskevassa visiossa tunnustetaan, että vahvemmat maatalouden työehtosopimusneuvottelut ovat keskeisessä asemassa alan houkuttelevuuden parantamisessa;

AB. toteaa, että EU:n maatalousalalla on edelleen havaittavissa sukupolvinen taantuma; ottaa huomioon, että vuonna 2020 valtaosa (57,6 prosenttia) EU:n viljelijöistä sukupuoleen katsomatta oli yli 55-

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2019/633, annettu 17. huhtikuuta 2019, hyvän kauppatavan vastaisista käytännöistä yritysten välisissä suhteissa maataloustuote- ja elintarvikeketjussa (EUVL L 111, 25.4.2019, s. 59, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

vuotiaita, kun taas alle 35-vuotiaita oli noin 6 prosenttia – ja heistä ainoastaan 1,7 prosenttia oli naisia – ja monissa jäsenvaltioissa erittäin suuri osuus viljelijöistä on 65-vuotiaita tai sitä vanhempia;

AC. ottaa huomioon, että sukupolvenvaihdos on olennaisen tärkeä EU:n maatalouden tulevaisuuden, ruokaturvan, maaseutualueiden vaurauden ja maaseudun elämäntavan säilyttämisen kannalta; ottaa huomioon, että maan hinta ja rajallinen saatavuus, maataloustoiminnan yleisesti heikko kannattavuus, investointeihin liittyvät rakenteelliset haasteet maaseutualueilla ja niihin liittyvät riskit, hallinnolliset vaatimukset ja alasta vallitseva mielikuva ovat suurimpia esteitä viljelijäksi ryhtymiselle; toteaa, että olisi kiinnitettävä huomiota myös muihin tekijöihin, kuten oman pääoman puutteeseen, luotonsaannin vaikeuteen, erityisesti naisille ja nuorille viljelijöille, teknisten ja liitännäispalvelujen ja tukitoimenpiteiden tarpeeseen, ilmastonmuutoksen vaikutuksiin, korkeisiin tuotantopanoskustannuksiin ja muihin tuotantokustannuksiin sekä vektorivälitteisten tautien lisääntymiseen, jotka kaikki ovat merkittäviä esteitä nuorten, naisten ja uusien viljelijöiden osallistumiselle maatalousalalla;

AD. ottaa huomioon, että nuorilla, naisilla ja uusilla viljelijöillä on potentiaalia ottaa käyttöön uusia liiketoimintaideoita, omaksua uusia teknologioita ja toteuttaa kestäviä viljelykäytäntöjä; katsoo, että sukupolvenvaihdoksen helpottamiseksi olisi edistettävä järjestelyjä, joissa yhdistyvät kestävyys, teknologian käyttöönotto ja sukupolvien väliset kumppanuudet; toteaa, että vahvemmat synergiat nuorten työllisyysaloitteiden, YMP:n ja maaseudun kehittämispolitiikan välillä ovat olennaisen tärkeitä tuettaessa sukupolvenvaihdosta ja varmistettaessa, että nuoret jäävät maaseudulle;

AE. toteaa, että naisilla on edelleen suurempia haasteita päästä maatalousalalle ja että naisten työllisyysaste maaseudulla on johdonmukaisesti alempi kuin miesten; ottaa huomioon, että naisten hoitamien tilojen määrä vaihtelee merkittävästi eri jäsenvaltioissa; toteaa, että sukupuolten tasa-arvo on EU:n perusperiaate ja että maaseudun väestökadon hillitseminen riippuu paljolti siitä, että naisille ja nuorille varmistetaan yhdenvertaiset mahdollisuudet; huomauttaa, että jotta naisten maataloudessa kohtaamiin erityishaasteisiin voitaisiin puuttua, komission ja jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että heidän erityistarpeensa otetaan huomioon YMP:n kansallisissa strategiasuunnitelmissa kohdennettujen toimenpiteiden avulla;

AF. toteaa, että biotalouden uudet maaseudun arvoketjut tarjoavat uusia liiketoimintamahdollisuuksia maatalousalan tulonlähteiden monipuolistamiseksi, joten ne edistävät työpaikkojen luomista ja maaseudun yrittäjyyttä parantaen samalla maatalouden sivutuotteiden hyödyntämistä; toteaa, että esimerkkinä viimeksi mainituista ovat energiantuotanto tiloilla tapahtuvan biokaasun tuotannon avulla tai villan ja muiden luonnonkuitujen tuotanto ja

jalostus; huomauttaa, että tässä yhteydessä on myös tärkeää korostaa lisätulomahdollisuuksia, joita on viljelijöiden saatavilla uusiutuvan energian direktiivin[1] (RED) mukaisista lähteistä, kuten biopolttoaineista, saatavan uusiutuvan energian tuotannon kautta, mikä myös osaltaan lujittaa EU:n energiaomavaraisuutta; ottaa huomioon, että hiiliviljelyn avulla on mahdollista tukea EU:n ilmastotavoitteita, koska se edistää hiilen sitomista maaperään ja biomassaan; huomauttaa, että elintarvikkeet ja rehu olisi kuitenkin asetettava maataloustuotteiden ja -maan muiden käyttötarkoitusten edelle;

AG. ottaa huomioon, että lyhyet tuotantoketjut – joissa tuotanto, jalostus ja pakkaus tapahtuvat samalla alueella – auttavat säilyttämään lisäarvoa paikallisesti ja siten turvaamaan enemmän työpaikkoja alueella; toteaa, että tällaiset paikkalähtöiset, alueellisesti juurtuneet, häiriönsietokykyiset ja kestävät maatalouselintarvikejärjestelmät vähentävät riippuvuutta ulkopuolisista tuotantopanoksista, vahvistavat EU:n ruokaturvaa ja auttavat elävöittämään maaseutualueita;

AH. toteaa, että on olennaisen tärkeää välttää EU:n maataloustuotantoon kohdistuvia kielteisiä vaikutuksia edistämällä joustavia ja vaikuttavia välineitä, joilla tuetaan kaikkein haavoittuvimpia ja strategisimpia aloja, kun niihin kohdistuu haasteita, jotka aiheutuvat rakenteellisista muutoksista ja luonnon- ja sääkatastrofeista, erityisesti ilmastonmuutoksen yhteydessä, markkinoiden epätasapainosta, kauppasopimusten hyväksymisen vaikutuksista sekä EU:n maatalousalalle aiheutuvista, uusien EU:n politiikkatoimien täytäntöönpanoon liittyvistä mahdollisista seurauksista;

AI. huomauttaa, että näillä haasteilla saattaa olla välittömiä seurauksia ruokaturvaan ja maaseututalouksiin ja -yhteisöihin ja että sen vuoksi on elintärkeää parantaa riskien ennaltaehkäisyä ja hallintaa ja niihin sopeutumista, myös parantamalla ja mukauttamalla mekanismeja ja infrastruktuuria YMP:n ulkopuolisten määrärahojen tuella;

AJ. katsoo, että YMP:ssä olisi tunnustettava kestävän maatalouden ja kotieläintalouden tarjoamat merkittävät ympäristöhyödyt, joihin myötävaikuttavat myös sellaiset käytännöt ja viljelykasvit kuin metsätalous, peltometsäviljely, mehiläishoito, valkuaiskasvit ja puuvartiset kasvit, luomuviljely, tekstiilikuidut ja kehittymässä olevat alat, kuten biotalous; katsoo, että hedelmiä ja vihanneksia, viiniä, oliiviöljyä, syötäväksi tarkoitettuja oliiveja, perunoita,

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2023/2413, annettu 18. lokakuuta 2023, direktiivin (EU) 2018/2001, asetuksen (EU) 2018/1999 ja direktiivin 98/70/EY muuttamisesta uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisen osalta sekä neuvoston direktiivin (EU) 2015/652 kumoamisesta (EUVL L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj).

sokerijuurikasta ja mehiläishoitoa koskevat alakohtaiset strategiat olisi säilytettävä ja niitä olisi suojeltava;

AK. ottaa huomioon, että Euroopan ympäristökeskuksen mukaan kuivuus on aiheuttanut EU:ssa vuosittain jopa 9 miljardin euron taloudelliset tappiot ja tämä luku saattaa nousta jopa 28,6 miljardiin euroon vuoteen 2100 mennessä muiden ilmastonmuutoksen vaikutusten aiheuttamien menetysten lisäksi; toteaa, että viljelijät eri puolilla EU:ta ovat saaneet omakohtaista kokemusta ilmastonmuutoksesta, sillä he ovat todistaneet pahenevaa aavikoitumista ja maatalouden tuottavuuden heikentymistä, ja huomauttaa, että tällaisia haasteita on etenkin Välimeren alueella; ottaa huomioon, että sään ääri-ilmiöt, kuten yhä voimakkaammat tulvat ja kuivuusjaksot, vaarantavat EU:n ruokaturvan;

AL. ottaa huomioon, että maatalous, vesi ja maaperä liittyvät erottamattomasti toisiinsa; ottaa huomioon, että näiden luonnonvarojen saatavuus ja kestävä hoito on ratkaisevan tärkeää riittävän ja laadukkaan elintarviketuotannon varmistamiseksi;

AM. ottaa huomioon, että ravinteiden tehokas käyttö on olennaisen tärkeää, jotta voidaan vähentää EU:n riippuvuutta kemiallisista lannoitteista, vähentää kasvihuonekaasupäästöjä ja parantaa maaperän terveyttä; ottaa huomioon, että nitraattidirektiivillä[1] sen nykyisessä muodossa rajoitetaan käsitellyn eläinten lannan, myös RENURE-tuotteiden, käyttöä, vaikka niiden turvallisen käytön tueksi on olemassa tieteellistä näyttöä; ottaa huomioon, että Yhteinen tutkimuskeskus on todennut, että synteettisten mineraalilannoitteiden korvaaminen RENURE-tuotteilla ei lisää nitraattien pääsyä veteen; toteaa, että näin luodaan tarpeettomia sääntelyesteitä viljelijöille, jotka pyrkivät sulkemaan ravinnekierrot ja vähentämään ympäristövaikutuksia;

AN. ottaa huomioon, että epävakauden lisääntyessä maailmankaupassa on välttämätöntä mukauttaa EU:n kauppapolitiikkaa ja kansainvälisen kaupan sääntöjä, erityisesti Maailman kauppajärjestön puitteissa, jotta voidaan turvata unionin maatalouselintarvikejärjestelmät varmistamalla reilut ja kestävät kilpailuolosuhteet, jotka perustuvat vastavuoroisuuteen ja tehokkaisiin kaupan suojatoimiin;

AO. toteaa, että EU:hun tuodaan maataloustuotteita, jotka on tuotettu alempia standardeja noudattaen ja alemmin tuotantokustannuksin kuin vastaavat tuotteet EU:ssa, jossa standardit ovat tyypillisesti korkeimmat, ja toteaa, että tämä heikentää tuottajiemme kykyä saavuttaa kohtuulliset hinnat ja kannattavuus markkinoilla; ottaa huomioon, että tämä aiheuttaa mahdollisia riskejä kansanterveydelle

---

[1] Neuvoston direktiivi 91/676/ETY, annettu 12. joulukuuta 1991, vesien suojelemisesta maataloudesta peräisin olevien nitraattien aiheuttamalta pilaantumiselta (EYVL L 375, 31.12.1991, s. 1. ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

sekä kasvien ja eläinten terveydelle, muun muassa tuholaisten ja tautien leviämisen vuoksi; toteaa, että kansainvälisissä kauppasopimuksissa on tarpeen varmistaa vastavuoroisuus;

AP. ottaa huomioon, että on tarpeen nykyaikaistaa fyysinen ja digitaalinen infrastruktuuri, jolla tuetaan EU:n maatalouselintarvikkeiden tehokasta vientiä, jotta voidaan lujittaa EU:n maatalouden häiriönsietokykyä luomalla monipuoliset vientimarkkinat;

AQ. toteaa, että Maailman terveysjärjestö suosittaa palkokasvien, hedelmien ja vihannesten nauttimista sekä proteiinin, myös eläinperäisen proteiinin, maltillista kulutusta osana monipuolista ja tasapainoista ruokavaliota; huomauttaa, että liha ja muut eläintuotteet ovat biologiselta arvoltaan hyvän proteiinin ja olennaisten mikroravinteiden arvokas lähde; ottaa huomioon, että kestävällä kotieläintuotannolla on merkittävä panos biologisen monimuotoisuuden suojelussa, metsäpalojen ennaltaehkäisyssä, maisemanhoidossa, maaperän ravinnehuollossa ja ruokaturvassa samoin kuin kansallisen kulttuurin ja kulttuuriperinnön kannalta; ottaa huomioon, että EU:n pitkän aikavälin maaseutuvisiosta antamassaan tiedonannossa komissio totesi, että on tärkeää laatia pitkän aikavälin strategia kotieläinalalle, ja ilmoitti tätä kysymystä käsittelevän erillisen toimintalinjan perustamisesta; ottaa huomioon, että kohdennetuilla investoinneilla jalostustekniikoihin ja muihin innovatiivisiin ratkaisuihin voidaan vähentää kotieläimistä aiheutuvia päästöjä ja samalla turvata tuottavuus ja eläinten hyvinvointi;

AR. toteaa, että noin 70 prosenttia valkuaisrehun valmistukseen EU:ssa tarvittavista raaka-aineista joudutaan tuomaan EU:n ulkopuolisista maista, koska EU:ssa on merkittävä vaje kasviproteiinin tuotannossa; huomauttaa, että parlamentti ja jäsenvaltiot ovat toistuvasti peräänkuuluttaneet merkityksellistä EU:n valkuaisstrategiaa valkuaiskasvien tuotannon lisäämiseksi EU:ssa, jotta tätä suurta riippuvuutta voidaan vähentää;

AS. ottaa huomioon, että tarvitaan vahvempia synergioita muiden EU:n välineiden, kuten Horisontti Eurooppa -ohjelman ja koheesiopolitiikan, kanssa, jotta voidaan helpottaa tutkimustulosten integrointia käytännöllisiksi, paikallisesti räätälöidyiksi maatalousratkaisuiksi, edistää innovointia ja vauhdittaa talouskehitystä; toteaa, että yhteyksien tehostaminen, digiosaamisen parantaminen ja autonomisten teknologioiden käyttöönotto maaseutualueilla ovat olennaisen tärkeitä, jotta voidaan parantaa alan kilpailukykyä ja ilmastokestävyyttä ja tehdä maaseutualueista houkuttelevampia nuoremmille sukupolville ja päteville ammattilaisille;

AT. huomauttaa, että valtaosa bioteknologian tutkimuksesta tehdään nykyisin EU:n ulkopuolella; toteaa, että tällainen tutkimus keskittyy usein agroekonomisiin kysymyksiin, joilla on usein vain osittaista

merkitystä EU-yhteyksissä, mikä johtaa mahdollisiin menetyksiin sekä investoinneissa että EU:n viljelijöiden mahdollisuuksissa; toteaa, että EU:n olisi sen vuoksi investoitava oman maataloutensa tarpeisiin soveltuvan bioteknologian kehittämiseen; ottaa huomioon, että kasvinsuojeluaineiden myyntilupien peruuttaminen ilman, että saatavilla on toimivia vaihtoehtoja, altistaa viljelijät tuholaisille ja taudeille, vähentää heidän toimintansa kannattavuutta ja heidän kilpailukykyään, lisää elintarvikejätteen määrää ja muodostaa uhan ruokaturvalle;

AU. toteaa, että EU on kehittänyt useita avaruusohjelmia (EGNOS ja Galileo) ja maanhavainnointiohjelmia (Copernicus), joihin liittyy merkittäviä mahdollisuuksia tukea YMP:n täytäntöönpanon seurantaa, jotta voidaan auttaa viljelijöitä ja metsänhoitajia tarjoamalla heille paikkansapitävää tietoa heidän hoitamastaan maasta ja tapauksen mukaan yksinkertaistaa ja vähentää hallinnollista rasitetta;

AV. ottaa huomioon, että EU:n maaseutualueet kattavat 83 prosenttia EU:n alueesta ja niillä asuu 137 miljoonaa ihmistä; katsoo, että maaseutualueiden tulevaisuus ja hyvinvointi ovat ensiarvoisen tärkeitä Euroopan ruokaturvan, autonomian ja häiriönsietokyvyn kannalta; korostaa, että maatalouselintarvikejärjestelmien ansiosta turvallisten ja laadukkaiden elintarvikkeiden jatkuva saatavuus oli taattu äskettäisten kriisien aikana, vaikka inflaatio on aiheuttanut ruoan kohtuuhintaisuuteen liittyvää painetta; toteaa, että toimintapolitiikoilla on tuettava paitsi maataloutta yhtenä ydintoimintona myös talouden monipuolistamista kehittämällä kestävää maaseutumatkailua, pienyrityksiä, käsityötoimintaa ja paikallisia palveluja, jotta maaseutualueet olisivat elinkelpoisia ja houkuttelevia; huomauttaa, että energiantuotanto voi synnyttää viljelijöille lisätulovirtoja mutta sillä ei saisi olla vaikutusta elintarviketuotantoon; toteaa, että Leader ja yhteisölähtöinen paikallinen kehittäminen (CLLD) ovat osoittautuneet kestävän kehityksen kannalta arvokkaiksi työkaluiksi ja ne ovat EU:n toimintapolitiikan keskiössä; ottaa huomioon, ettei YMP voi yksin tarjota ratkaisuja kaikkiin maaseutualueiden tarpeisiin ja haasteisiin;

AW. katsoo, että YMP:llä olisi edistettävä EU:n sopusointuista kehitystä vahvistamalla taloudellista, sosiaalista ja alueellista yhteenkuuluvuutta ja että sen vuoksi sillä olisi jatkossakin korvattava luonnonhaitta-alueille, kuten vuoristoalueille, kuiville alueille, saaristo- ja raja-alueille sekä syrjäisimmille ja epäsuotuisille alueille, niiden maantieteellisistä ja väestökehitykseen liittyvistä rajoitteista aiheutuvat ylimääräiset kustannukset, jotta vältetään maataloustoiminnasta luopuminen ja siitä johtuva väestökato näillä alueilla; toteaa, että on välttämätöntä tunnustaa viljelijöiden tärkeä tehtävä näillä alueilla, kun halutaan varmistaa ympäristöön liittyvät, taloudelliset ja sosiaaliset palvelut;

AX. ottaa huomioon, että syrjäisimmillä alueilla on erityisiä haasteita, jotka johtuvat niiden maantieteellisestä sijainnista; ottaa huomioon, että POSEI-ohjelmassa sovelletaan YMP:n ensimmäisen pilarin interventioita, jotka on mukautettu syrjäisimpien alueiden erityispiirteisiin; katsoo, että POSEI on erittäin tärkeä maataloustoiminnan ylläpitämiseksi ja elintarvikkeiden ja maataloustuotteiden saatavuuden varmistamiseksi näillä alueilla; toteaa, että POSEI-ohjelman täytäntöönpano on tärkeää ja se on ollut menestys erityisesti paikalliseen kulutukseen tarkoitetun tuotannon lisäämisen kannalta, mikä käy ilmi komission täytäntöönpanokertomuksista vuosilta 2006–2014 ja 2015–2019; ottaa kuitenkin huomioon, että POSEI-ohjelman määrärahoja ei ole tarkistettu vuoden 2007 jälkeen, mikä on inflaation vuoksi johtanut vähintään 36 prosentin kumulatiiviseen arvonalentumiseen; toteaa, että tämä on merkittävästi rajoittanut syrjäisimpien alueiden viljelijöiden saatavilla olevan EU:n tuen tasoa ja että on selvästi tarpeen tarkistaa POSEI-ohjelman määrärahat, jotta arvonalentuminen voidaan kompensoida;

AY. katsoo, että kilpailukykyisellä maatalous-, elintarvike- ja metsätalousalalla voi jatkossakin olla vahva asema elintarvikehuoltovarmuutta, kansanterveyttä ja ympäristönsuojelua koskevien tavoitteiden saavuttamisessa unionin toimintapolitiikkojen mukaisesti ja että viljelijöitä on kannustettava ja palkittava heidän panoksestaan ja heitä on autettava vähentämällä heidän toteuttamiinsa toimenpiteisiin liittyvää tarpeetonta sääntelytaakkaa ja hallinnollista rasitetta;

AZ. ottaa huomioon, että eurooppalaiset viljelijät ovat YMP:n kautta nähneet paljon vaivaa ottaakseen huomioon EU:n lainsäädännössä asetettujen vaatimusten mukaiset ympäristö- ja ilmastotavoitteet niin, että maatalousala voidaan mukauttaa ilmastonmuutoksen aiheuttamiin lisääntyviin haasteisiin ja kriiseihin; toteaa, että viljelijät ovat jo etulinjassa ja heillä on keskeinen rooli suojeltaessa ympäristöä ja maaperää ilmastonmuutoksen vaikutuksilta ja että arvioiden mukaan vuosina 2005–2023 maatalouden kasvihuonekaasupäästöt EU:ssa laskivat yleisesti 7 prosenttia[1];

BA. toteaa, että on olennaisen tärkeää varmistaa, että YMP:n ehdollisuusvaatimuksissa ja ympäristösitoumuksissa otetaan huomioon maatalouden monimuotoisuus EU:ssa eikä niillä aseteta kohtuutonta hallinnollista rasitetta viljelijöille, varsinkaan kaikkein haavoittuvimmassa asemassa oleville; katsoo, että on tasapainotettava paremmin tiettyjen toimenpiteiden pakollinen luonne ja sellainen kannustinperusteinen järjestelmä, jossa viljelijät voivat vapaaehtoisesti omaksua kestävämpiä viljelykäytäntöjä ilman,

---

[1] Euroopan ympäristökeskus, ”Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe”, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

että tämä johtaa elintarviketuotannon vähentymiseen, jolloin voidaan varmistaa heidän kilpailukykynsä ja kannattavuutensa ja tarjota riittävästi joustoa paikallisesti tarkoituksenmukaisia ratkaisuja varten;

BB. katsoo, että on tarpeen toteuttaa vihreän kehityksen ohjelmaan liittyvän lainsäädännön kumulatiivinen arviointi, jotta voidaan arvioida sen kokonaisvaikutus maatalouselintarvikealaan, mukaan lukien sääntelyn johdonmukaisuus, hallinnollinen rasite, kilpailukyky ja alan kyky varmistaa ruokaturva ja strateginen häiriönsietokyky;

BC. katsoo, että YMP:ssä olisi maankäytön lisärajoituksia asetettaessa otettava huomioon alueet, joilla kaupunkikehityksen ja maatalouden välillä käydään kovaa kilpailua, jotta maatalous voitaisiin säilyttää näillä alueilla;

BD. ottaa huomioon, että maatalouden innovoinnin onnistuminen riippuu paitsi teknologisista edistysaskeleista myös tuloksellisesta tietämyksen vaihdosta ja viljelijöiden aktiivisesta osallistumisesta tutkimus- ja innovointiprosesseihin; ottaa huomioon, että sellaiset välineet kuin maatalouden tieto- ja innovointijärjestelmät (AKIS), EIP-AGRI-ohjelman toimijaryhmät ja Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta tuettavat monitoimijaiset hankkeet ovat osoittaneet yhteiskehittämisen, paikallisen mukauttamisen sekä viljelijöiden, tutkijoiden ja neuvonantajien välisten vahvempien yhteyksien arvon;

Kohti kilpailukykyistä ja kestävää maataloutta

1. panee merkille, että komissio esitti 16. heinäkuuta 2025 YMP:n uudistamista koskevia lainsäädäntöehdotuksia yhdessä ehdotuksensa uudeksi monivuotiseksi rahoituskehykseksi kaudeksi 2028–2034 kanssa; vaatii kuitenkin, että parlamentin kanta YMP:n ja EU:n maatalouden tulevaisuuteen säilyy tässä päätöslauselmassa esitetyn mukaisena;

2. panee merkille komission tiedonannon ”Maataloutta ja elintarvikkeita koskeva visio” ja pitää sitä lupaavana etenemissuunnitelmana kohti vuoden 2027 jälkeistä YMP:tä, koska siihen sisältyy merkittäviä ehdotuksia, jotka perustuvat sukupolvenvaihdokseen, kilpailukykyyn, kestävyyteen, häiriönsietokykyyn, yksinkertaistamiseen ja vastavuoroisuuden lisäämiseen kaupan normeissa, ja siinä painotetaan innovointia taloudellisen, sosiaalisen ja ympäristökestävyyden saavuttamiseksi, kannustimien ensisijaisuutta rajoituksiin nähden ja YMP:n tuen oikeudenmukaisempaa kohdentamista; toteaa, että tämän lähestymistavan yhteydessä painotetaan jälleen SEUT:n 39 artiklaan kirjattuja YMP:n perinteisiä ydintavoitteita; korostaa, että on tärkeää varmistaa erillinen YMP:n talousarvio näiden päämäärien saavuttamiseksi;

3. painottaa, että maataloudella on olennainen tehtävä ruokaturvan varmistamisessa EU:ssa ja sen ulkopuolella, ihmisten terveyden

turvaamisessa, biologisen monimuotoisuuden ja terveen maaperän ja veden säilyttämisessä sekä sosiaalisen yhteenkuuluvuuden takaamisessa; tähdentää, että tulevassa YMP:ssä olisi yksinkertaistettava ilmastonmuutokseen sopeutumista ja sen hillintää koskevien toimenpiteiden saatavuutta ja että viljelijöitä olisi palkittava heidän ponnisteluistaan tässä yhteydessä; korostaa, että viljelijöillä on kriittinen tehtävä eurooppalaisen maataloustuotannon kestävyyden varmistamisessa sen ympäristöön liittyvän, sosiaalisen ja taloudellisen ulottuvuuden osalta samalla, kun he myös edistävät ruokaturvaa ja strategista autonomiaa, joten heitä olisi tuettava; kehottaa toteuttamaan vaikutustenarviointeja, joissa otetaan huomioon tilatason vaikutukset, ennen kuin ehdotetaan mitään uusia asetuksia, jotka merkitsevät viljelijöille uusia vaatimuksia ja byrokraattisia rasitteita, ja peräänkuuluttaa kaikkien olemassa olevien velvoitteiden uudelleentarkastelua; katsoo, että maatalouden on säilyttävä EU:n toimintapolitiikkana eikä sitä saa sisällyttää yhteen ainoaan rahastoon, jotta varmistetaan jäsenvaltioiden kesken yhdenmukaiset edellytykset;

4. peräänkuuluttaa YMP:lle seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä korotettua ja erillistä talousarviota, joka indeksoidaan inflaation mukaan vuotuisilla uudelleenarvioinneilla, jotta voidaan taata elintarvikehuoltovarmuus ailahtelevan geopoliittisen tilanteen aiheuttamasta kaupallisesta epävakaudesta huolimatta; korostaa, että ilman riittäviä resursseja YMP ei pysty enää olemaan keskeinen moottori eurooppalaisen maatalouden kestävyyden varmistamiseksi talouden, ympäristön ja yhteiskunnan näkökulmasta samalla, kun taataan kohtuulliset tulot ja oikeudenmukaiset edellytykset maatalousalan toimijoille sekä täysin toimivat sisämarkkinat; vaatii, että YMP:hen osoitetut määrärahat pysyvät talousarviossa tähän tarkoitukseen korvamerkittyinä, erityisesti kun on kyse suorista tuista; vastustaa voimakkaasti ajatusta siitä, että jäsenvaltioiden pitäisi antaa käyttää YMP:n talousarviota osana muihin tarkoituksiin kuin maatalouteen osoitettuja kokonaismäärärahoja; painottaa, että asianmukaisen talousarvion avulla varmistetaan yhteisen politiikan jatkuminen;

5. kehottaa komissiota ja lainsäätäjiä säilyttämään kiinteän ja erillään pidettävän tulotuen keskeisenä osana vuoden 2027 jälkeistä YMP:tä ja tunnustamaan sen olennaisen tehtävän varmistettaessa EU:n kuluttajille korkeiden laatu- ja terveysnormien mukainen elintarviketuotanto, tarjottaessa viljelijöille vakautta markkinoiden epävakauden ja sään ääri-ilmiöiden keskellä, varmistettaessa viljelijöille kohtuullinen elintaso, taattaessa toimitusvarmuus ja kehitettäessä elintarvike- ja rehuomavaraisuutta; katsoo, että myös EU:n ulkorajoilla sijaitsevien alueiden tämänhetkinen tilanne on otettava huomioon;

6. ilmaisee huolensa mahdollisista talousarviouudistuksista EU:n vuoden 2027 jälkeisessä talousarviossa, mukaan lukien rahoitusvirtojen mahdollinen keskittäminen; varoittaa, että YMP:n

sisällyttäminen muihin rahoitusaloihin, kuten koheesioon, aluekehitykseen ja kalatalouteen, voisi heikentää maatalouspolitiikan erillistä roolia;

7. painottaa, että YMP:n on säilytettävä oma oikeudellinen ja institutionaalinen asemansa vuoden 2027 jälkeisellä kaudella; korostaa, että on tärkeää säilyttää YMP:n talousarvio erillisenä ja tähän tarkoitukseen varattuna talousarviona, joka räätälöidään eurooppalaisen maatalousalan erityistarpeisiin; kehottaa komissiota vähentämään hallinnollista rasitetta, jotta varmistetaan, että viljelijät voivat saada tukea suoraan ilman, että heidän tarvitsee liiaksi turvautua ulkopuolisiin konsultteihin;

8. vahvistaa, että on tärkeää säilyttää YMP erillisenä toimintapolitiikkana, joka toimii kumppanuutena maatalouden ja yhteiskunnan sekä Euroopan ja sen viljelijöiden välillä sekä tarjoaa heille luotettavaa tukea ruokaturvan parantamiseksi; torjuu jyrkästi kaikki ehdotukset YMP:n talousarvion sisällyttämisestä yhteen ainoaan rahastoon muiden toimintapolitiikkojen tai varojen kanssa, koska tällainen lähestymistapa heikentäisi toimenpiteiden vaikuttavuutta ja vaarantaisi unionin strategiset tavoitteet ruokaturvan ja maaseudun kehittämisen suhteen;

9. huomauttaa, että nykyisessä geopoliittisessa tilanteessa elintarvikkeiden turvatusta ja jatkuvasta saatavuudesta on tullut strategiseen turvallisuuteen liittyvä kysymys ja että riippuvuutta tuonnista voidaan käyttää hyväksi painostuskeinona; korostaa, että tässä yhteydessä olisi painotettava enemmän YMP:n perinteisiä ydintavoitteita eli ruokaturvan ja häiriönsietokyvyn tukemista, kohtuullisten tulojen varmistamista viljelijöille sekä markkinoiden vakauden ja kilpailukyvyn parantamista;

10. tähdentää, että kestävällä elintarvike- ja maataloustuotannolla on korostetusti strateginen rooli uudessa geopoliittisessa tilanteessa olennaisena osana EU:n turvallisuutta, vakautta ja suvereniteettia sekä strategista autonomiaa ja että YMP:n talousarvion suuruuden ja kehyksen on ilmennettävä tätä; katsoo, että EU:n maatalous olisi tunnustettava paitsi talouden alaksi myös geopolitiikan kulmakiveksi, sosiaalisen ja alueellisen vakauden välineeksi sekä EU:n turvallisuus- ja puolustuspolitiikan kriittiseksi osatekijäksi; toteaa, että globaalilla tasolla EU:ta lukuun ottamatta maatalousalalla keskeisessä roolissa olevat maat ovat lisänneet menojaan ja suojatoimenpiteitään tällä alalla vuosien 2007–2008 elintarvikkeiden hintakriisin jälkeen; muistuttaa, että maatalouden tuottavuus ja häiriönsietokyky ovat riippuvaisia luonnonvarojen kestävästä hoidosta, jotta voidaan taata elintarvikejärjestelmiemme pitkän aikavälin kestävyys; korostaa, että vuoden 2027 jälkeisellä YMP:llä on osaltaan lujitettava unionin yleistä varautumista ja häiriönsietokykyä; painottaa, että komission ja jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä elintarvikkeet turvallisuus- ja kilpailukykysuunnitelmiinsa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita

harkitsemaan strategisten varastojen perustamista EU:n ja kansallisella tasolla ruokaturvan varmistamiseksi;

11. huomauttaa, että tehokas maataloustuotanto edistää tärkeällä tavalla alan kestävyyttä optimoimalla sadot mahdollisimman vähäisillä tuotantopanoksilla; painottaa, että YMP:hen on sisällyttävä välineitä ja investointeja, joilla parannetaan tilojen ja maaseutualueiden valmiuksia varautua häiriöihin, hallita niitä ja toipua niistä; painottaa, että YMP:n ensisijaisena tavoitteena olisi oltava täyttää Euroopan väestön ruokatarpeet ja että tämä tarkoittaa, että viljelijöitä on tuettava tuloksellisemmin, jotta voidaan parantaa EU:n ruokaturvaa ja strategista autonomiaa;

12. korostaa tässä yhteydessä tukkumarkkinoiden eli yleisen edun mukaisten hyväksyttyjen rakenteiden strategista roolia, sillä niiden avulla voidaan varmistaa kestävyyden, jätteen vähentämisen ja hintojen avoimuuden periaatteiden noudattaminen;

13. tähdentää, että yhteistyö, aggregointi ja vuoropuhelu sekä viljelijöiden parempi organisoituminen osuuskuntien, tuottajaorganisaatioiden tai tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien kautta maatalouselintarvikealan arvoketjussa yhdessä kilpailulainsäädännöstä tehtävien poikkeusten ja erityistuen kanssa ovat avainasemassa, kun halutaan parantaa viljelijöiden asemaa, edistää tasapuolisempaa marginaalien jakautumista ja lisätä kaikkien toimijoiden tehokkuutta; toteaa, että tässä mielessä YMP:n ja sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskevan direktiivin[1] uudistaminen voi olla tilaisuus vahvistaa viljelijöiden asemaa kansallisissa ja kansainvälisissä maatalouselintarvikealan toimitusketjuissa ja varmistaa, että tuottajat saavat kohtuullisen hinnan tuotteistaan ja työstään, lujittamalla kriisinhallintamekanismeja ja parantamalla rajatylittävää täytäntöönpanon valvontaa sopimattomien kaupallisten menettelyjen torjumiseksi EU:n tason yhdenmukaistamisella vaarantamatta parhaita olemassa olevia kansallisia strategioita ja käytäntöjä tai vaikuttamatta niihin kielteisesti; kehottaa komissiota tarkastelemaan mahdollisuutta perustaa uusia välineitä, jotta vältetään se, että viljelijät saisivat tuotteistaan tuotantokustannusten alle jääviä hintoja;

14. korostaa erityisesti jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten rajatylittävän yhteistyön lujittamisen sekä sääntöjen vaikuttavan, koordinoidun ja johdonmukaisen valvonnan varmistamisen

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11. toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla ja neuvoston direktiivin 84/450/ETY, direktiivien 97/7/EY, 98/27/EY ja 2002/65/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 2006/2004 muuttamisesta (sopimattomia kaupallisia menettelyjä koskeva direktiivi) (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28).

merkitystä sisämarkkinoilla, jotta voidaan torjua väärinkäytöksiä, taata oikeudenmukaisuus toimitusketjussa ja estää epäreilu kilpailu; painottaa, että ruokaturva ja ruokasuvereniteetti ovat strategisen autonomian olennaisia osatekijöitä ja että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä on edelleen tuettava tuloksellisesti unionin maatalousalan kilpailukykyä ja häiriönsietokykyä;

15. korostaa suoran tulotuen turvaamisen ja vahvistamisen merkitystä, jotta voidaan täyttää kaikkien ammattimaisten, niin koko- kuin osa-aikaisestikin toimivien aktiiviviljelijöiden tarpeet YMP:n yhteydessä heidän tuotantonsa suuruudesta ja tyypistä riippumatta; painottaa, että on tärkeää ottaa mukaan useampaa toimintaa harjoittavat viljelijät, sillä kaikki viljelijät myötävaikuttavat merkittävällä tavalla maaseutualueiden sosioekonomiseen rakenteeseen;

16. huomauttaa, että suorat tuet nykyisessä muodossaan tuottavat selvää EU:n lisäarvoa, ja muistuttaa pinta-alaperusteisen mallin merkityksestä samalla, kun lisätään tukea haavoittuvimmassa asemassa oleville viljelijöille, mukaan lukien perheviljelmät, pienet ja keskisuuret tilat, nuoret ja naisviljelijät, tilat luonnonhaitta-alueilla ja tilat, joilla toteutetaan kestävämpiä käytäntöjä; kannattaa mallia, joka tuo vakautta ja jolla lisätään tuloksellisesti viljelijöiden tuloja ja säilytetään elintarviketuotannon taloudellinen elinkelpoisuus, kilpailukyky ja kestävyys kaikilla EU:n alueilla; uskoo, että on olennaisen tärkeää varmistaa oikeudenmukaisuus suorien tukien jakautumisessa sekä jäsenvaltioiden kesken että niiden sisällä;

17. katsoo, että on välttämätöntä edelleen hioa viljelijän EU:n tason puitemääritelmää, jotta voitaisiin parantaa YMP:n tuen kohdentumista maataloustoimintaa harjoittaviin, ja että jäsenvaltioiden olisi tämän määritelmän perusteella määriteltävä, mitkä viljelijät ovat tukikelpoisia; katsoo, että tämän määritelmän ulkopuolelle ei saisi jättää tukea sellaisille useampaa toimintaa harjoittaville viljelijöille, jotka harjoittavat aktiivisen maatalouden lisäksi myös muuta kuin maataloutta maatilansa ulkopuolella, sillä tällaisten viljelijöiden monimuotoinen toiminta usein vahvistaa maaseutualueiden sosioekonomista rakennetta;

18. painottaa avoimuuden merkitystä YMP:n varojen kohdentamisessa ja kehottaa tunnistamaan järjestelmällisesti lopulliset edunsaajat ja toisiinsa sidoksissa olevat yritykset; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita ottamaan käyttöön valvontamekanismeja, joilla estetään tuen keskittyminen monimutkaisten omistusrakenteiden tai maatilojen keinotekoisen pirstomisen avulla;

19. katsoo, että niin kauan kuin sisämarkkinoilla kunnioitetaan tasapuolisia toimintaedellytyksiä, vapaaehtoiset tuotantosidonnaiset tuet olisi säilytettävä tai niitä olisi korotettava takaamalla riittävät määrärahat ja lisäämällä joustoa niiden käytössä, sillä kyseessä on yksinkertainen väline, jolla ylläpidetään tuotantoa haavoittuvilla

aloilla ja torjutaan erityisiä vaikeuksia, jotka ovat erityisesti seurausta epäsuotuisten alueiden rakenteellisesta kilpailuhaitasta;

20. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita säilyttämään ekojärjestelmien vapaaehtoisen luonteen ja tekemään niistä yksinkertaisempia ja joustavampia vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä; kehottaa jäsenvaltioita antamaan viljelijöilleen selkeän ja yksinkertaisen luettelon tehokkaista ja vaikuttavista ekojärjestelmävaihtoehdoista, joista he voivat valita, ja liittämään niihin asianmukaisen ja houkuttelevan korvauksen, jolla kannustetaan käyttämään niitä, heikentämättä kuitenkaan suoriin tukiin kohdennettuja varoja ja investointeja ja lisäämättä byrokratiaa; kehottaa jäsenvaltioita investoimaan koulutukseen, jolla viljelijöitä tuetaan ekojärjestelmien tuloksellisessa käytössä;

21. tunnustaa sosiaalisen ehdollisuuden kautta jo saavutetun edistymisen; peräänkuuluttaa sosiaalisen ehdollisuuden arviointia YMP:ssä sekä oikeasuhteista, tuloksellista ja selkeästi määriteltyä täytäntöönpanoa, jotta voidaan välttää moninkertaiset määräykset jäsenvaltioiden kesken ja viljelijöihin kohdistuva kohtuuton hallinnollinen rasite sekä suojella työntekijöiden oikeuksia;

22. vaatii kattavaa tutkimusta, jossa arvioidaan, voitaisiinko pakollisten mekanismien käyttöönotolla, kuten YMP:n mukaisten suorien tukien uudelleenjakamisella tai rajaamisella tukikaton tai asteittaisen alentamisen avulla, parantaa oikeudenmukaisuutta; korostaa, että tämä olisi arvioitava ennen uutta YMP:tä koskevien ehdotusten esittämistä, jotta voidaan kehittää asianmukaisia välineitä, joilla voidaan aidosti tukea tilojen elinkelpoisuutta EU:ssa, myös nuorten ja naisviljelijöiden sekä pienten ja keskisuurten tilojen tapauksessa; korostaa, että tutkimuksessa olisi analysoitava myös tukikattojen soveltamatta jättämistä, kun on kyse tietyistä tuista, kuten ekojärjestelmiä koskevista ja maatalouden ympäristötuista tai ilmastoon liittyvistä tuista;

23. kehottaa tavoittelemaan maatalouselintarvikealalla tuotetun arvon tasapuolista jakautumista puitelakien ja sellaisten toimenpiteiden avulla, joilla pyritään lisäämään yrittäjyydestä saatavia tuottoja ja maataloustuloja, tasapainottamalla suhteita ketjussa uudelleen jakelijoiden ja tuottajien suuntaan; peräänkuuluttaa erityisesti kannustimia ja investointeja uusiin maatalouselintarvikealan liiketoimintamalleihin, joilla taataan taloudellinen kestävyys pitkällä aikavälillä, sekä liikesuhteen tasapainottamista uudelleen viljelijöiden, jakelijoiden ja tuottajien välillä kiellettyihin käytäntöihin perustuvaa nykyistä EU:n lähestymistapaa laajemmin niin, että laaditaan viitekehyksenä toimivaa puitelainsäädäntöä Ranskan nk. EGAlim-lain innoittamana;

24. peräänkuuluttaa riippumatonta ja vahvaa YMP:n toista pilaria, joka on erillään koheesiopolitiikasta mutta jota koordinoidaan tiiviisti sen kanssa ja jolla edistetään politiikkajohdonmukaisuutta, jotta voidaan

helpottaa muun muassa alueellista yhdentymistä ja varmistaa synergiat ja tehokas tuki maatalousalalle sellaisessa yhtenäisessä kehyksessä, jolla taataan EU:n varojen tehokas käyttö ja investoinnit hankkeisiin; toteaa, että näiden varojen on tavoitettava edunsaajat hyvissä ajoin; katsoo, että maaseudun kehittämiseen tarkoitettu rahoitus olisi osoitettava ensisijaisesti maataloustoimintaan, kun taas alueita tai infrastruktuuria tukevia muita toimia olisi rahoitettava koheesiorahastoista;

25. korostaa, että YMP:n toiseen pilariin tarvitaan hyvin rahoitettu maaseudun kehittämisohjelma maaseutualueiden tukemiseksi sekä vahva EU:n rahoitusosuus, jota täydennetään kansallisella yhteisrahoituksella ohjelman vaikuttavuuden ja pitkän aikavälin kestävyyden varmistamiseksi; painottaa tässä mielessä paikallisten hallintojen ja sidosryhmien, kuten osuuskuntien ja paikallisten toimintaryhmien, ratkaisevaa roolia YMP:n toisen pilarin toimien virtaviivaistamisessa; tähdentää, että alueiden täytyy voida suunnitella, toteuttaa ja hallinnoida maaseudun kehittämistoimenpiteitä itsenäisesti, kunkin jäsenvaltion valtiosäännön mukaisia erityispiirteitä kunnioittaen;

26. kehottaa korottamaan Leader-ohjelmaan osoitettua talousarviota ja toteaa, että tällä ohjelmalla osaltaan puututaan sosiaalisiin haasteisiin ja edistetään paikallisia toimintaryhmiä lujittamalla CLLD-lähestymistapoja, jotka ovat avainasemassa maaseudun ja kaupunkien välisten vahvempien yhteyksien rakentamisessa; korostaa, että Leader-ohjelmalla on keskeinen tehtävä edistettäessä houkuttelevia, vauraita, häiriönsietokykyisiä ja toisiinsa yhteydessä olevia maaseutualueita, sillä siitä tuetaan aloitteita, jotka tuottavat paikallista lisäarvoa, vauhdittavat yrittäjyyttä, lisäävät innovointia ja vahvistavat alueiden taloudellista ja sosiaalista rakennetta, ja toteaa, että nämä kaikki ovat olennaisen tärkeitä inhimillisen pääoman, etenkin nuorten ja naisten, pitämiseksi alueella ja houkuttelemiseksi sinne sekä väestökehitykseen liittyvän ja alueellisen tasapainon ja sukupolvenvaihdoksen edistämiseksi;

27. toteaa, että vapaaehtoiset toisen pilarin maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet sekä eläinten hyvinvointiin ja eläinten ja kasvien terveyteen liittyvät toimenpiteet, joissa käytetään yksinkertaistettuja ja niin kannustinperusteisia kuin myös sääntöjen noudattamiseen perustuvia lähestymistapoja, ovat keskeisiä välineitä ympäristön suojelemiseksi ja kestävien käytäntöjen edistämiseksi samalla, kun ne auttavat takaamaan kohtuulliset tulot niitä käyttöön ottaville viljelijöille; pitää näitä toisen pilarin järjestelmiä vaikuttavampina kuin ekojärjestelmiä, jotka eivät ole monissa jäsenvaltioissa saavuttaneet toivottuja tuloksia siksi, että ne ovat viljelijöiden kannalta erittäin monimutkaisia, ja on sen vuoksi sitä mieltä, että näiden toisen pilarin järjestelmien olisi saatava korotettu rahoitusosuus tulevassa YMP:ssä; painottaa, että on tärkeää varmistaa, että maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteet auttavat säilyttämään elintarviketuotannon ja parantamaan sitä;

28. kehottaa yksinkertaistamaan YMP:n rahoitustukea ja parantamaan sen saatavuutta pienissä hankkeissa, jotka ovat useimmiten kaikkein innovatiivisimpien aloitteiden moottoreita; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja laajentamaan yksinkertaistettujen kustannusvaihtoehtojen käyttöä;

29. kehottaa komissiota hyväksymään konkreettisia toimenpiteitä, joilla taataan, että maatalouselintarvikkeiden tuonnissa EU:n ulkopuolisista maista noudatetaan samoja elintarvikkeiden turvallisuutta ja ympäristöä koskevia, sosiaalisia ja eläinten hyvinvointia koskevia standardeja kuin EU:n tuottajilta vaaditaan, jotta varmistetaan tasapuoliset toimintaedellytykset sekä elintarvikkeiden turvallisuuden, jäljitettävyyden ja kestävän tuotannon korkea taso EU:ssa; katsoo, että tämä on olennaisen tärkeää, jotta vältetään EU:n maatalouselintarviketuotannon kilpailukyvyn heikentyminen tuontituotteisiin nähden; katsoo, että EU:n viljelijöiden kannalta epäreilun kilpailun välttämiseksi komission täytyy olla tarvittaessa valmis aktivoimaan EU:n ulkopuolisten maiden kanssa tekemissään sopimuksissa olevat suojalausekkeet, jotta varmistetaan sisämarkkinoiden vakaus;

30. kehottaa komissiota osana sen toimia uusien markkinoiden avaamiseksi ja jo olemassa olevien markkinoiden vakiinnuttamiseksi toteuttamaan kuhunkin sen kauppasopimukseen sisältyvien maatalousalaa koskevien määräysten järjestelmällisen vaikutustenarvioinnin, jossa olisi otettava huomioon kaikki asianomaiset osapuolet niiden kumulatiivisen vaikutuksen määrittämiseksi, ja esittämään erityisiä strategioita tasapuolisten toimintaedellytysten ja vastavuoroisuuden varmistamiseksi kaikilla tasoilla, erityisesti tuotanto-, laatu- ja sosiaalisten standardien osalta;

31. korostaa, että on välttämätöntä säilyttää johdonmukaisuus unionin kauppa- ja kestävyyspolitiikan välillä ja lujittaa komission ja jäsenvaltioiden toteuttamaa ja jonkin EU:n valvontaviraston kautta toteutettavaa valvontaa sekä lähteellä että rajoilla, sillä tämä antaisi eurooppalaisille tuottajille suuremmat takeet reilusta kilpailusta; peräänkuuluttaa EU:n kauppapolitiikan uudelleentarkastelua, jotta varmistetaan, että sillä tuetaan tuloksellisesti eurooppalaisen maatalouden kilpailukykyä ja kestävyyttä; korostaa, ettei tulevia kauppasopimuksia tehtäessä saisi heikentää EU:n maatalousalan kestävyyttä ja kilpailukykyä;

32. kehottaa komissiota parantamaan synergioita, täydentävyyksiä ja koordinointia EU:n rahoitusvälineiden, kuten koheesiorahaston, NextGenerationEU-elpymisvälineen tai oikeudenmukaisen siirtymän rahaston, kesken ja kansallisten välineiden kanssa sekä avaamaan suoria yhteistyölinjoja paikallisviranomaisten kanssa rahastojen hallinnointia ja täytäntöönpanoa varten; kehottaa lisäksi tehostamaan integrointia muiden asiaankuuluvien ohjelmien kanssa, jotta voidaan maksimoida innovointi-, digitalisaatio-, kestävyys- ja häiriönsietokykytavoitteiden vaikutus maataloudessa ja

maaseutualueilla; kehottaa komissiota ottamaan kunkin rahoitusohjelmakauden alussa käyttöön sisäisen menettelyn, jolla varmistetaan maaseutualueille suunniteltujen eri tukivälineiden välinen täydentävyys ja johdonmukaisuus EU:n tasolla;

33. korostaa, että rahoituksen saanti on olennaisen tärkeää viljelijöille ja muille maatalouselintarvikealan toimijoille, jotta voidaan toteuttaa investointeja, helpottaa maan saantia ja varmistaa maataloustoiminnan jatkuvuus tiloilla; korostaa myös, että maatalouselintarvikealan innovoinnin ja teknologian olisi jatkossakin ensisijaisesti saatava kohdennettua investointitukea, jotta EU:sta voisi tulla maailmanlaajuinen digitaalikeskittymä, joka onnistuu vauhdittamaan startup-yrityksiä ja houkuttelemaan alueelle ja pitämään siellä lahjakkaita nuoria;

34. huomauttaa, että jäsenvaltioihin kohdistuu kasvavia ja monimuotoisia riskejä; korostaa tältä osin, että yhteisen maatalousalan kriisivarauksen asianmukainen korotus ja sen uudistus yhdistettynä siihen, että luodaan uusia ja erityisiä rahoitusvälineitä, joihin saadaan varoja YMP:n ulkopuolelta, ovat kumpikin välttämättömiä, jotta viljelijöitä voidaan tukea keskellä odottamattomia markkinahäiriöitä ja ilmastonmuutoksen aiheuttamia häiriöitä, joita ovat esimerkiksi kuivuus ja tulvat, myrskyt, kasvi- ja eläintaudit sekä muutokset kuluttajien käyttäytymisessä ja geopoliittiset jännitteet; kehottaa komissiota laatimaan oman kriisinhallinnan ennakkostrategiansa tuotekohtaisesti, jotta maatalousalan kriisivarausta voidaan hyödyntää siten, että maksimoidaan tehokkuus ja yhteisön lisäarvo; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan nopean, tehokkaan ja oikeasuhteisen reagoinnin viljelijöiden tarpeisiin kriisitilanteissa, jotta he saavat nopeasti maataloustoiminnan palauttamiseksi tarvitsemansa pääoman;

35. korostaa YMP:n julkisen intervention mekanismien tärkeää roolia maatalousmarkkinoiden vakauttamisessa ja viljelijöiden suojelemisessa hinnanvaihteluilta; muistuttaa, että viitekynnyksiä ei ole arvioitu uudelleen moneen vuoteen ja niitä olisi tarkasteltava uudelleen mahdollisimman pian, jotta hintojen muutokset voidaan ottaa huomioon;

36. pyytää parantamaan koordinointia ja yksinkertaistamista kaikkien saatavilla olevien välineiden, mukaan lukien solidaarisuusrahasto, välillä, jotta viljelijät samoin kuin luonnonkatastrofeista ja ilmastoon liittyvistä katastrofeista kärsivät maaseutuyhteisöt ja paikallisviranomaiset saavat nopeammin ja kohdennetummin apua; pyytää luonnonkatastrofien aiheuttamien lisääntyvien vahinkojen vuoksi perustamaan automaattisen käynnistysmekanismin, jotta voidaan nopeuttaa erityisten riskinvähentämiseen ja -hallintaan tarkoitettujen välineiden käyttöönottoa viljelijöiden kannalta kohtuuhintaisten aktiivisten ja passiivisten toimenpiteiden pohjalta;

37. kehottaa jäsenvaltioita varmistamaan niiden kansallisten strategiasuunnitelmien oikea-aikaisen ja asianmukaisen täytäntöönpanon kummassakin pilarissa, jotta vältetään varojen palauttaminen;

38. korostaa, että maatalous myötävaikuttaa YMP:n välityksellä muihin toimintapolitiikkoihin ja strategioihin, jotka koskevat esimerkiksi ympäristöä, energiaa, kauppaa, ilmastoa, biologista monimuotoisuutta, eläinten terveyttä ja hyvinvointia, kansanterveyttä ja aluekehitystä, joten on aiheellista ja tervetullutta, että muut toimintapolitiikat myötävaikuttavat jatkossakin maatalouden kestävyyteen ja maaseudun kehittämiseen sekä palvelujen tarjoamiseen elintarvikkeiden ja biogeenisten resurssien tuotantoa laajemmin; korostaa erityisesti bioenergian ja biotalouden kehittämisen merkitystä maatalousalan häiriönsietokyvyn tukemisessa;

39. kehottaa komissiota ottamaan käyttöön EU:n laajuisen maaseutuvaikutusten arviointimekanismin kaikilla politiikanaloilla ja ottamaan maaseutusopimuksen yhteisön sekä alueiden komitean mukaan kaikkeen maaseudun kehittämiskehykseen liittyvään toimintaan; pitää valitettavana, että vaikka komissio sisällytti maaseutuvaikutusten arviointimekanismin vuoteen 2040 ulottuvaan maaseutuvisioonsa, käytännössä näyttää siltä, että se on pantu täytäntöön vain rajallisessa määrin;

40. toteaa jälleen, että EU:ssa on maailman korkeatasoisimmat elintarvikkeiden turvallisuuteen, eläinten hyvinvointiin sekä ympäristönsuojeluun ja sosiaaliseen suojeluun liittyvät normit, jotka ovat EU:n laadukkaiden maataloustuotteiden kilpailukyvyn kulmakivi ja joita on kunnioitettava ja suojeltava; toteaa sen vuoksi, että kaiken näillä aloilla ehdotetun lainsäädännön on oltava tieteeseen perustuvaa ja sitä ennen on tehtävä huolellinen ja kattava vaikutustenarviointi ja että se on suunniteltava siten, että voidaan lujittaa EU:n tilojen kilpailukykyä ja kestävyyttä; on sitä mieltä, että kannustimien ja korvausten tarjoaminen viljelijöille heille aiheutuneista lisäkustannuksista on olennaisen tärkeää, jotta tämä päämäärä voidaan saavuttaa;

41. korostaa, että eläinten hyvinvoinnin parantaminen on eettinen välttämättömyys ja lisäksi polku häiriönsietokykyisempiin ja kannattavampiin kotieläintuotantojärjestelmiin; korostaa, että terveemmät eläimet, joiden stressitaso on alhaisempi, tarvitsevat yleensä vähemmän eläinlääkinnällisiä toimenpiteitä ja niiden hedelmällisyysluku on korkeampi ja suorituskyky parempi, mikä lisää taloudellista tehokkuutta; kehottaa tukemaan edelleen YMP:n toimenpiteillä investointeja korkeampiin eläinten hyvinvointia koskeviin normeihin, jotka ovat markkinoiden odotusten ja tieteellisten suositusten mukaisia, sekä niitä koskevaa koulutusta;

42. kehottaa komissiota esittämään seuraavaa YMP:tä koskevissa lainsäädäntöehdotuksissaan kunnianhimoisen ja kattavan valkuaisstrategian, johon olisi sisällyttävä asianmukaisia toimenpiteitä ja välineitä sellaisen laadukkaan valkuaiskasvituotannon edistämiseksi, joka kattaa palkokasvit, kuten esimerkiksi tietyt öljysiemenet, palkoviljat ja tuorerehun, ja muut kuin palkokasvit, kuten auringonkukan- ja rapsinsiemenet elintarvike- ja rehutarkoituksiin, jotta voidaan merkittävästi vähentää EU:n valkuaisvajetta ja varmistaa strateginen autonomia;

43. korostaa kestävän kotieläintalouden strategista merkitystä maaseudun kehittämisen, biologisen monimuotoisuuden säilyttämisen, maisemanhoidon ja ympäristökestävyyden kannalta, etenkin epäsuotuisilla alueilla ja arvokkaissa luonnonmaisemissa, ja korostaa tarvetta tarjota alalle asianmukaista rahoitustukea sen kestävyyden varmistamiseksi; korostaa, että eläinperäisillä tuotteilla on ravintoarvoa ja niiden tuotannolla on myös ratkaiseva merkitys perinteisten kulttuurimaisemien säilyttämisen, maaperän viljavuuden ja hiilidioksidin varastoinnin kannalta; kehottaa komissiota perustamaan kaikki asiaankuuluvat sidosryhmät kattavan kotieläintuotantoa käsittelevän korkean tason ryhmän, joka kehittää uusia lähestymistapoja, jotta voidaan turvata alan tulevaisuus ja puuttua kotieläintuotannon asteittaiseen vähenemiseen EU:ssa siten, että vauhditetaan sukupolvenvaihdosta, edistetään eläinten hyvinvointia ja kiertotaloutta – mukaan lukien mädätteen käyttö ravinteiden kierrätystä ja maaperän terveyttä edistävänä arvokkaana biolannoitteena – ja maksimoidaan kestävän kotieläintalouden myönteinen panos luonnonsuojeluun ja luonnon ennallistamiseen, biologiseen monimuotoisuuteen sekä maaperän terveyteen ja viljavuuteen, ja jotta voidaan edistää investointeja alan kilpailukyvyn parantamiseksi; katsoo, että uuden maatalousalan päästökauppajärjestelmän käyttöönotto monimutkaistaisi asioita liikaa ilman minkäänlaisia takeita tuloksellisuudesta;

44. tuo esille viimeaikaiset eläintautiepidemiat useissa jäsenvaltioissa; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan ennaltaehkäisy- ja hävittämistoimenpiteitä ja lisäämään riskinhallintaan varattuja YMP:n määrärahoja sekä parantamaan tilojen bioturvallisuusinvestointeja; kehottaa komissiota vahvistamaan eläinten terveyttä koskevia toimenpiteitä EU:n maatalousalalla koordinoimalla eläinrokotteiden tutkimusta, hankintoja ja toimituksia EU:n tasolla varautumis- ja varhaishavaintamekanismin avulla sekä edistämällä näiden rokotteiden kehittämistä EU:ssa; vaatii tälle mekanismille riittävää rahoitusta YMP:n ulkopuolelta; kehottaa jäsenvaltioita tukemaan alueita ja tekemään niiden kanssa yhteistyötä näitä tauteja koskevien ennaltaehkäisy-, rokotus- ja hillitsemissuunnitelmien laatimisessa ja täytäntöönpanossa;

45. pitää valitettavana, että tiettyjen eläintautien ennaltaehkäisy-, torjunta- ja hävittämistoimenpiteiden rahoitus sisämarkkinaohjelman kautta on riittämätöntä karjankasvattajien ja jäsenvaltioiden

tukemiseksi suu- ja sorkkataudin ja muiden tautien varalta; korostaa, että laiminlyönnit eläintautien ennaltaehkäisyssä tai torjunnassa EU:ssa yhdessä jäsenvaltiossa voivat vaikuttaa välittömästi muihin jäsenvaltioihin ja että tämä edellyttää koordinoituja toimia; kehottaa ottamaan käyttöön tiukat EU:n tason eläinten terveyttä koskevat normit kotieläintalouden turvaamiseksi, mukaan lukien säännökset tartuntavaaran aiheuttavien luonnonvaraisten eläinpopulaatioiden hallinnasta sekä tarvittaessa eläinten kohdennetuista rokotuksista;

46. korostaa, että mikrobilääkeresistenssi on merkittävä uhka ihmisten terveydelle ja että antibioottien käytön vähentämisestä kotieläintaloudessa on tehtävä ensisijainen asia; huomauttaa, että YMP:ssä on jo saatavilla rahoitusta eläintauteihin liittyvän tartunta-alttiuden ja niiden tarttumisen vähentämiseksi;

47. muistuttaa tarpeesta laatia EU:lle tieteellisiin kokeiluihin perustuva kattava elintarvikestrategia, joka kattaa peltoviljelyn ja kotieläintuotannon ja jolla myös taataan tasavertainen kohtelu kaikille maatalouden sektoreille; kannattaa tieteeseen perustuvia ympäristöarviointeja, joissa otetaan huomioon elintarvikkeiden koko elinkaari; kannattaa sellaisiin tieteellisiin arviointeihin perustuvaa ravintoa, joissa vahvistetaan eläinperäisten elintarvikkeiden merkitys ihmisen terveydelle, erityisesti haavoittuvassa asemassa oleville väestöryhmille, kuten lapsille, vanhuksille ja naisille;

48. kehottaa jäsenvaltioita edistämään ja parantamaan viljelijöiden tai ylipäätään maataloustyöntekijöiden työoloja ja sosiaalisia oloja sekä varmistamaan työntekijöiden asianmukaisen vakuutusturvan ja sijaistamisen tilapäiseen poissaoloon johtavien sairastumisten tai tapaturmien varalta; kehottaa myös tarjoamaan koulutusta ja huolehtimaan vuosilomasta ja perhevapaasta perheenjäsenten hoitamista varten, jotta varmistetaan laadukkaat työpaikat ja parannetaan työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista viljelijöille ja maatilojen työntekijöille; korostaa maatalouden merkitystä yhteiskuntavastuun ja kunnollisten työolojen keskeisenä edistäjänä maaseudulla;

49. pyytää komissiota saattamaan POSEI-ohjelman määrärahat ajan tasalle niin, että seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä otetaan vähintäänkin huomioon kertynyt inflaatio ja määrärahoja mukautetaan vuosittain, ja pitää valitettavana, ettei suoraan tukeen sovellettua 2 prosentin deflaatiokerrointa harkittu POSEI-ohjelman kohdalla nykyisessä monivuotisessa rahoituskehyksessä; katsoo kuitenkin, että komission on mentävä pidemmälle ja ehdotettava POSEI-ohjelman talousarvioon merkittävää korotusta seuraavassa monivuotisessa rahoituskehyksessä, jotta voidaan tarjota täydentävää tukea maataloustuotantoon ja siten varmistaa elintarvikeomavaraisuus syrjäisimmillä alueilla; katsoo, että tämä on olennaisen tärkeää maataloustoiminnan jatkamiseksi syrjäisimmillä alueilla, investointien tukemiseksi ja EU:n taloudellisen, sosiaalisen ja alueellisen yhteenkuuluvuuden varmistamiseksi noudattaen

kaikilta osin SEUT:n 349 artiklaa, jossa tunnustetaan näiden alueiden erityisluonne ja tarve toteuttaa eriytettyjä toimenpiteitä, joilla puututaan niiden pysyviin rajoitteisiin; katsoo, että POSEI-ohjelman rahoituksen lisäyksessä olisi otettava huomioon näiden alueiden todelliset ja erityiset maatalouden tarpeet, mukaan lukien tuotantokustannusten muutokset, altistuminen äärimmäisille sääilmiöille ja ilmastonmuutokselle, alueellinen pirstoutuminen, markkinoiden epävakaus sekä tarve varmistaa tilojen taloudellinen elinkelpoisuus ja viljelijöiden kohtuulliset tulot; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää luoda erityinen mekanismi, nimittäin POSEI-kuljetusohjelma, joka auttaa hillitsemään lisäkuljetuskustannuksia syrjäisimmillä alueilla, kun tuotteita ja tuotannontekijöitä kuljetetaan sisämarkkinoiden sisällä ja syrjäisimmiltä alueilta sisämarkkinoille;

50. toteaa, että toisen pilarin rahoitus mehiläishoidolle olisi kohdennettava paremmin ja sen tuloksellisuutta olisi parannettava ja että uudessa lainsäädäntökehyksessä olisi säädettävä mehiläishoitajien ensimmäisen pilarin tukijärjestelmän nykyaikaistamisesta ja yksinkertaistamisesta ottaen huomioon alan erityispiirteet ja haavoittuvuus;

51. korostaa fyysisen ja digitaalisen infrastruktuurin ja luotettavien ja nopeiden laajakaistayhteyksien saatavuuden sekä satelliittiteknologian käytön merkitystä viljelijöiden työn ja elämänlaadun kannalta maaseutualueilla sekä sosiaalisen eristyneisyyden poistamisessa; korostaakin, että on tärkeää toteuttaa maatalouden asteittainen digitalisaatio, joka käsittää internetin jatkuvan saatavuuden, digitaalisen tiedon, innovoinnin, viljelijöiden tiedonsaannin ja omistajuuden sekä koulutusmahdollisuudet, jotta voidaan houkutella ihmisiä, etenkin nuoria, näille alueille ja pitää heidät siellä niin, että he saisivat mahdollisuuden halutessaan jäädä näille alueille; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan viljelijöiden ja metsänhoitajien saataville koulutusta, jotta he voisivat hankkia digitaalisia taitoja, jotka voivat auttaa heitä hyödyntämään parhaalla mahdollisella tavalla digitalisaation ja täsmäviljelyn hyötyjä ja työskentelemään tehokkaammin ja kestävämmin, pitäen samalla mielessä, että henkilökohtainen ja sanallinen viestintä on tällä hetkellä edelleen olennaisen tärkeää monille viljelijöille; tunnustaa viljelijäjärjestöjen ratkaisevan roolin maatalouden digitaalisen muutoksen vauhdittamisessa;

52. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan täyden yhdenmukaisuuden Digitaalinen Eurooppa -ohjelman, laajakaistan käyttöönottoa koskevien politiikkatoimien ja vuoden 2027 jälkeisen YMP:n välillä; toteaa, että on välttämätöntä tuoda maaseutualueille digitaaliseen infrastruktuuriin liittyvät palvelut ja myös parantaa etätyössä, täsmäviljelyssä ja digitaalisessa yrittäjyydessä tarvittavia taitoja; painottaa, että digitaaliseen infrastruktuuriin liittyvien palvelujen on oltava kohtuuhintaisia maaseudun asukkaille; korostaa, että tällaiset investoinnit ovat avainasemassa, kun halutaan vähentää

maaseudun väestökatoa ja parantaa maatalouden ja maaseudulla asumisen houkuttelevuutta nuorten sukupolvien keskuudessa;

53. kehottaa lisäämään tietoisuutta viljelijöiden ja maataloustyöntekijöiden mielenterveyden merkityksestä, kun otetaan huomioon tämän alan suuri itsemurhariski; korostaa, että tämä on hälyttävä ilmiö, joka johtuu muun muassa korkeasta stressitasosta, epävarmuudesta, suurista taloudellisista rasitteista sekä viljelijöiden kokemasta haavoittuvuudesta, sosiaalisesta eristyneisyydestä, lomien puutteesta, velkaantumisesta ja taloudellisesta ahdingosta; korostaa lisäksi, että stressiä aiheuttavat tarkastusmenettelyt asettavat viljelijöille tilanpitoon liittyviä lisäpaineita, ja kehottaa jäsenvaltioita kehittämään mekanismeja tähän puuttumiseksi; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään yhteistyötä kattavan mielenterveysstrategian laatimiseksi viljelijöille ja varmistamaan, että seuraavaan YMP:hen sisällytetään asianmukaisia tukitoimenpiteitä; korostaa sellaisten paikallisiin olosuhteisiin räätälöityjen lähestymistapojen arvoa, joissa hyödynnetään erityyppisiä tukipalveluja, mukaan lukien nykyiset maatilojen neuvontaverkostot ja muut maaseutuyhteisön tukiryhmät; katsoo, että on tarpeen laatia psykologisen tuen ohjelmia sekä toimenpiteitä, joilla edistetään hallinnon yksinkertaistamista sekä työ- ja yksityiselämän yhteensovittamista, sillä kaikkien näiden avulla parannetaan EU:n viljelijöiden ja työntekijöiden elämänlaatua; toistaa, että viljelijöiden on saatava markkinatuotteistaan ja muista tuotteistaan kohtuullinen hinta;

54. korostaa, että yli 70 prosenttia EU:n kuluttajista perustaa ostopäätöksensä pakkauksessa oleviin tietoihin, ja kiinnittää huomiota todelliseen riskiin siitä, että kuluttajia johdetaan harhaan; kehottaa sen vuoksi vakiinnuttamaan yhdenmukaistetut EU:n merkinnät, joilla varmistetaan reilu ja tasapuolinen järjestelmä ja taataan avoimuus EU:n maatalouselintarvikkeiden alkuperämaan, laadunvarmistuksen ja tuotantonormien suhteen, eläinten hyvinvointia ja luomunormit mukaan lukien; katsoo, että on välttämätöntä taata jäljitettävyys ja kilpailukyky sisämarkkinoilla ja maailmanlaajuisesti selkeillä säännöillä, jotta vältetään vääristymät ja harhaanjohtavat käytännöt niin, että voidaan suojella EU:n elintarvikejärjestelmien eheyttä, parantaa niiden tunnetuksi tekemistä ja lujittaa kuluttajille tiedottamista ja heidän tietoisuuttaan;

55. kehottaa tehostamaan alueellisten tuotteiden suojelutoimenpiteitä, kuten vahvistamaan suojattujen alkuperänimitysten, suojattujen maantieteellisten merkintöjen ja aitojen perinteisten tuotteiden järjestelmiä virtaviivaistetuilla menettelyillä, joilla tuotteita suojataan väärinkäytöksiltä ja väärennöksiltä;

56. kehottaa komissiota myös lakkauttamaan Nutri-Scoren kaltaiset pakkauksen etupuolelle tehtäviin ravintoarvomerkintöihin perustuvat yksinkertaistavat järjestelmät, koska niillä ei ole tiedeyhteisön laajaa

tukea ja koska on olemassa vaara siitä, että elintarviketeollisuus muuttaa parametrejä palvelemaan omia etujaan;

57. kehottaa edistämään ravitsemuskasvatusta kouluissa ja kouluruokaloissa, jotta lapsia voidaan auttaa ymmärtämään monipuolisen ja tasapainoisen ruokavalion merkitys nuoresta iästä lähtien ja siten ymmärtämään ruoan alkuperä; kannustaa kehittämään terveellisiä ravintotottumuksia ja kouluruokalistoja, joihin sisältyy monipuolinen valikoima terveellisiä sekä vitamiini-, kuitu- ja ravinnepitoisia elintarvikkeita, jotta voidaan auttaa vahvistamaan oppilaiden fyysistä ja henkistä hyvinvointia; korostaa myös tarvetta kunnioittaa ja tehdä tunnetuksi kansallista, paikallista ja kausiluonteista gastronomiaa arvokkaana kulttuuriperintönä, joka on hyvin edustettuna Välimeren ruokavaliossa; kehottaa komissiota varmistamaan, että paikallis- ja alueviranomaisille osoitetaan lisäresursseja näihin toimintoihin tarkoitettuihin järjestelmiin, ja korostaa, että julkisissa hankinnoissa on painotettava hinnan sijasta laatua ja edistettävä mahdollisuuksien mukaan maantieteellisillä merkinnöillä varustettujen luomu-, lähi- ja kausituotteiden kulutusta;

58. painottaa maidon, hedelmien ja vihannesten toimittamista lapsille koulujakeluohjelmien kautta koskevan EU:n järjestelmän merkitystä keskeisenä välineenä terveellisen syömisen edistämisessä etenkin lähtökohdiltaan heikossa asemassa oleville lapsille, joille kouluruoka voi olla yksi harvoista tasapainoisen ravinnon lähteistä; pitää valitettavana, että jotkin jäsenvaltiot eivät käytä tähän ohjelmaan osoitettuja varoja, mikä johtaa saatavilla olevien määrärahojen vajaakäyttöön; kiinnittää huomiota siihen, että on tärkeää ottaa viljelijät ja maatalouselintarvikealan arvoketjun toimijat mukaan ruokakasvatuksen toteuttamiseen ja edistää tuottajien ja koulujen välisiä suoria yhteyksiä;

59. painottaa, että on tärkeää säilyttää asianmukainen rahoitus oliiviöljyn ja syötäväksi tarkoitettujen oliivien tuotantoon, koska niillä on merkittäviä terveys- ja ravitsemushyötyjä kaikille eurooppalaisille;

60. on erittäin huolissaan nk. laboratoriolihan tuottamiseen liittyvien hankkeiden lisääntymisestä; korostaa tarvetta tarkastella uudelleen näiden tuotteiden hyväksymiseen sovellettavaa EU:n lainsäädäntökehystä niin, että siinä otetaan kattavammin huomioon tällaisen innovoinnin taloudelliset, sosiaaliset ja ympäristövaikutukset sekä siihen liittyvät eettiset näkökohdat;

61. kannustaa poliitikkoja, kouluja, tiedotusvälineitä, viljelijöitä ja paikallisia yhdistyksiä tekemään yhteistyötä, jotta voidaan edistää myönteistä mielikuvaa maataloudesta, lisätä sen houkuttelevuutta nuorille ja tiedottaa paremmin viljelijöiden roolista kestävässä elintarviketuotannossa ja ympäristöpalveluissa; kehottaa tunnustamaan laajasti viljelijöiden ja maatilojen työntekijöiden olennaisen työn elintarvikkeiden turvallisuuden hyväksi sekä heidän sitoutumisensa kestäviin käytäntöihin kampanjoilla, joilla pyritään

lisäämään kuluttajien tietoisuutta valinnoista, joita he ostaessaan tekevät, ja lujittamaan kuluttajien ja EU:n viljelijöiden välistä suhdetta, jotta voidaan edistää parempaa ymmärrystä siitä, miten he tuottavat maatalouselintarvikkeita, joita kuluttajat ostavat; korostaa tarvetta torjua misinformaatiota sekä harhaanjohtavia, virheellisiä ja perusteettomia viestejä, jotta voidaan parantaa yhteiskunnan joidenkin tahojen kielteistä kuvaa viljelijöistä; kehottaa jäsenvaltioita sisällyttämään tällaisen tunnustamisen opetussuunnitelmiinsa, jotta maataloudesta tulisi houkuttelevaa taloudellista toimintaa; pitää erittäin valitettavana, että viljelijät ja maaseudun asukkaat ovat vuosikausia kärsineet vähättelystä ja ali-investoinneista;

YMP:n yksinkertaistaminen vuoden 2027 jälkeen: strategioita hallinnoinnin tehostamiseksi

62. tukee tulevaisuutta silmällä pitäen komission kaudeksi 2024–2029 asettamaa tavoitetta vähentää viljelijöille aiheutuvaa hallinnollista rasitetta ja yksinkertaistaa lainsäädäntöä monialaisena strategisena painopisteenä, jotta voidaan helpottaa YMP:n tuen saatavuutta ja tehostaa käytännön täytäntöönpanoa; korostaa, että tämän olisi oltava yksi ohjaavista periaatteista kaikissa toimissa, joilla pyritään saavuttamaan EU:n maatalouden sosiaalinen, ympäristöön liittyvä ja taloudellinen kestävyys heikentämättä SEUT:n 39 artiklassa vahvistettuja YMP:n viittä päätavoitetta; korostaa kuitenkin, ettei YMP:n yksinkertaistaminen saisi heikentää vahvaa EU:n tason sääntelykehystä, koska se on välttämätön YMP:n yhteisöllisyyden säilyttämisessä ja julkisen tuen varmistamisessa tarvittaville taloudellisille resursseille;

63. korostaa, että uudessa, aktiiviviljelijää hyödyttävässä YMP:ssä tarvitaan enemmän joustoa ja yksinkertaisempaa rahoitusrakennetta; korostaa, että epävakaat olosuhteet, sääntelyn lisääntyminen ja suuremmat yhteiskunnalliset odotukset johtavat viljelijöiden turhautumiseen ja vaikuttavat ammatin houkuttelevuuteen, erityisesti nuorten viljelijöiden ja haavoittuvimmassa asemassa olevien keskuudessa;

64. kehottaa komissiota keskittymään YMP:n tulevaa rakennetta suunniteltaessa kriteerien selkeyttämiseen, digitalisoituihin menettelyihin, standardoituihin suuntaviivoihin, oikea-aikaiseen viestintään muutoksista ja saavutettavaan tekniseen tukeen; korostaa, että ylisääntely lisää viljelijöiden ja edunsaajien kohtaamaa monimutkaisuutta sekä vähentää tärkeiden toimenpiteiden vaikuttavuutta ja käyttöönottoa;

65. vaatii parantamaan komission sekä kansallisten ja alueellisten viranomaisten välistä koordinointia dokumentointi- ja raportointivelvoitteiden vähentämisessä; korostaa, että komission, jäsenvaltioiden viranomaisten, viljelijöiden ja maataloustuottajaorganisaatioiden on tehtävä aktiivisesti yhteistyötä ennen YMP:n kansallisten strategiasuunnitelmien laatimista;

korostaa, että jäsenvaltiot tarvitsevat enemmän joustoa YMP:n strategiasuunnitelmissa, jotta ne voivat tarvittaessa mukauttaa tiettyjä osatekijöitä ilman komission ennakkohyväksyntää; kehottaa perustamaan keskitetyn sähköisen raportointijärjestelmän eli YMP:n keskitetyn asiointipisteen, jotta viljelijät voivat toimittaa hakemukset, raportit ja kaikki vaaditut asiakirjat yhteen paikkaan sekä vältetään tarpeeton ja päällekkäinen hallinto;

66. kehottaa perustamaan viljelijöille suunnatun realistisen ja kannustinperusteisen järjestelmän, jossa otetaan huomioon edunsaajan ajallinen panostus, sen sijaan, että perustettaisiin järjestelmä, joka pohjautuu yksinomaan velvoitteisiin saavuttaa kunnianhimoiset ympäristöön liittyvät ja sosiaaliset tavoitteet, ja kehottaa ottamaan asianmukaisesti huomioon maantieteellisten alueiden ominaispiirteet; katsoo, että kannustimiin perustuvat lähestymistavat johtavat parhaisiin tuloksiin EU:n maatalouden kestävyyden parantamisessa; korostaa, että tarjotuista palveluista maksettavaa korvausta laskettaessa on välttämätöntä, että menetelmät eivät rajoitu pelkästään viljelijälle aiheutuneisiin kustannuksiin ja tulonmenetyksiin, sillä laajemmalle yhteisölle aiheutuvat sosioekonomiset menetykset voivat olla paljon suuremmat, kun sekä tuotantoketjun alkupäässä että sen loppupäässä tapahtuva taloudellinen toiminta paikallisella alueella menetetään; katsoo, että näiden maksujen rahoitus olisi saatava YMP:stä tai kansallisista varoista, jotta julkisella rahoituksella voidaan aidosti kannustaa vihreään innovointiin ja vihreään siirtymään; kehottaa komissiota selvittämään YMP:n ulkopuolisia lisärahoituslähteitä, jotta viljelijöitä voidaan tukea paikallisiin oloihin sopeutettujen ja kestävien liiketoimintamallien kehittämisessä;

67. korostaa, että hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevien vaatimusten täytäntöönpanossa on otettava huomioon nykyiset maankäyttö- ja viljelykäytännöt; korostaa, että aktiiviviljelijöillä on säilyttävä oikeus jatkaa nykyistä maataloustoimintaansa, myös tarvittavia ylläpitotoimia, ilman hallinnollisia tai toiminnallisia lisärajoituksia;

68. korostaa tarvetta jatkaa YMP:n ehdollisuusvaatimusten arviointia, jotta voidaan vähentää hallinnollista rasitetta, poistaa hallinnollisia tai taloudellisia esteitä, vähentää kustannuksia sekä välttää viljelijöihin kohdistuvia liiallisia täytäntöönpanovaatimuksia; korostaa, että viljelijät tarvitsevat joustoa ja yksinkertaisuutta ja että samalla on edelleen edistettävä vastuullisia viljelykäytäntöjä kannustimilla sekä säilytettävä tasapuoliset toimintaedellytykset ja julkinen tuki politiikalle sellaisen lähestymistavan avulla, joka tuottaa enemmän lisäarvoa ja lisää investointeja innovointiin;

69. kehottaa komissiota kannustamaan viljelijöitä vastuun ottamiseen sallimalla tietynasteinen toleranssi ja varmistamalla, että seuraamukset ovat oikeudenmukaisia ja oikeasuhteisia, erityisesti kun on kyse ehdollisuusvaatimuksista sekä vapaaehtoisista

ekojärjestelmistä ja maatalouden ympäristö- ja ilmastotoimenpiteistä; korostaa, että kaikkia vuoden 2027 jälkeisen YMP:n mukaisia uusia lainsäädäntövaatimuksia on täydennettävä riittävillä siirtymäajoilla ja hallinnollisilla yksinkertaistamistoimilla, jotta voidaan varmistaa viljelijöille oikeus- ja suunnitteluvarmuus;

70. korostaa, että YMJ-asetusta[1] on yksinkertaistettava nopeuttamalla menettelyjä, joilla viljelijöille myönnetään poikkeuksellista tukea; korostaa, että on tärkeää edistää ja vahvistaa osuuskuntien, tuottajaorganisaatioiden, tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien, hedelmä- ja vihannesalan tuottajaorganisaatioiden, toimialakohtaisten organisaatioiden sekä muiden maatalouselintarvikealan arvoketjuun, mukaan lukien luomuala, osallistuvien toimijoiden keskeistä roolia sekä tasapainottaa maatalouselintarvikealan arvoketjua, jolloin taataan paremmat palkat viljelijöille; kehottaa komissiota tutkimaan, miten niiden yhteistyötä voidaan edelleen edistää ja tukea YMJ-asetuksella;

71. kehottaa komissiota laatimaan kattavan katsauksen välineistä, mukaan lukien markkinoiden seurantakeskukset, joilla pyritään parantamaan häiriönsietokykyä markkinoiden epävakauden ja markkinahintojen romahtamisen varalta; korostaa, että on tarpeen päivittää ja vahvistaa nykyisiä riskinhallintavälineitä sekä tehostaa yhteistyötä osuuskuntien, tuottajaorganisaatioiden ja tuottajaorganisaatioiden yhteenliittymien kesken, jotta niiden roolia voidaan vahvistaa taloudellisten välineiden ja riskinhallintavälineiden hallinnoinnissa; korostaa, että kilpailusääntöjä koskevien poikkeusten soveltamista on helpotettava edelleen, jotta viljelijät voivat vastata markkinakriiseihin ja selviytyä niistä;

72. kannustaa komissiota säätämään YMJ-asetuksessa tehokkaista turvaverkoista, mukaan lukien nykyisten julkisen intervention hintojen ja viitekynnysten tarkistaminen, joilla voidaan ottaa tarkasti huomioon vallitsevat taloudelliset olosuhteet ja realiteetit;

73. suhtautuu myönteisesti komission uuteen viinialaa koskevaan pakettiin ja kehottaa komissiota osoittamaan lisää määrärahoja ehdotettujen toimenpiteiden täytäntöönpanoon ja viinialan pitkän aikavälin kestävään elvyttämiseen;

74. muistuttaa lisäksi, että YMJ-asetuksessa olisi vastattava tuottajien ja kuluttajien vaatimuksiin, jotka koskevat tiettyjen maataloustuotteiden, kuten lihatuotteiden, myyntinimiä, jotka on suojattava harhaanjohtavan käytön vaaralta;

---

[1] Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17. joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

75. kehottaa takaamaan, että kaikkia maatalouteen vaikuttavia lainsäädäntöehdotuksia, paitsi kun on kyse poikkeuksellisista olosuhteista, edeltää yksityiskohtainen, kattava ja näyttöön perustuva kumulatiivinen vaikutustenarviointi, jossa painotetaan erityisesti taloudellisia, ympäristöön liittyviä ja sosiaalisia näkökohtia, jotta viljelijöille voidaan taata oikeusvarmuus; kehottaa arvioimaan ehdotettujen politiikkatoimien taloudellisia vaikutuksia maatilojen tasolla ja niiden täytäntöönpanoon tarvittavia rahavaroja sekä seuraamaan kyseisiä politiikkatoimia jatkuvasti; korostaa, että alaan kohdistuvan sääntelytaakan jatkuva lisääntyminen on johtanut viljelijöiden turhautumiseen ja lisännyt merkittävästi kustannuksia tilatasolla ja että se on yksi tekijä, joka on vaikuttanut ammatin houkuttelevuuteen uusille tulokkaille;

76. korostaa, että tukitoimenpiteitä, sääntelyvaatimuksia ja innovointistrategioita suunniteltaessa on tärkeää ottaa huomioon Euroopan maatalouden monimuotoisuus, mukaan lukien kasvihuoneviljely ja monivuotinen viljelys; kehottaa ottamaan käyttöön ja mukauttamaan EU:n asetuksia, jotka on laadittu nimenomaisesti vastaamaan kasvihuone-, kaupunki- ja vertikaaliviljelyn haasteisiin ja mahdollisuuksiin;

77. korostaa, että on tarpeen siirtyä integroituihin ja yhteentoimiviin digitaalisiin järjestelmiin, joilla YMP:tä voidaan seurata; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää edistää erityisesti satelliittikuviin perustuvan tiedon ja datan keruuta yhtenäisen lainsäädäntökehyksen puitteissa, jotta voidaan kehittää yhdennettyjä hallinnointi- ja valvontajärjestelmiä; korostaa, että tällaisilla järjestelmillä olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä vähentämään paikalla tehtäviä henkilökohtaisia tai fyysisiä tarkastuksia sekä minimoimaan viljelijöille aiheutuvat hallinnolliset rasitteet ja kustannukset; kehottaa takaamaan kaikilta osin viljelijöiden tietojen suojelun ja omistajuuden; muistuttaa kuitenkin, että kun otetaan huomioon satelliittiteknologian käytön nykyiset rajoitukset, erityisesti kun on kyse pienistä ja kapeista lohkoista, on tarpeen ylläpitää toistaiseksi myös muita järjestelmiä;

78. kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön yhtenäisen tarkastusmallin, jotta viljelijöiltä voidaan minimoida sen mukaisiin tarkastuksiin kuluva aika; kannustaa komissiota nykyaikaistamaan Copernicuksen ja Galileon satelliittikuvien yhdennettyä hallinto- ja valvontajärjestelmää, jotta voidaan integroida nykyiset ja uudet teknologiat ja siten parantaa tarkkuutta ja luotettavuutta sekä edistää yksinkertaistamista;

79. kannattaa sitä, että jäsenvaltioille annetaan enemmän joustoa, jotta ne voivat tukea investointeja keskeisiin innovaatioihin ja teknologioihin, kuten satelliittien, esineiden internetin ja vastaavien teknologioiden käyttöön operatiivisten tietojen keräämiseksi; katsoo, että näin varmistetaan avoimuus ja vaatimustenmukaisuus ilman, että viljelijöille aiheutuu lisäkustannuksia, sekä helpotetaan

siirtymistä luottamukseen perustuvaan järjestelmään, jossa luotettavat viljelijät voivat itse varmentaa vaatimustenmukaisuutensa ja jota täydennetään kohdennetuilla riskiperusteisilla tarkastuksilla laajojen rutiinitarkastusten sijaan;

80. korostaa, että innovointistrategiat ja digitaalinen siirtymä on suunniteltava tavalla, joka on osallistava sekä kaikkien maatilojen saatavilla, jotta voidaan varmistaa, että teknologinen edistys edesauttaa maaseudun yhteenkuuluvuutta, demokraattista osallistumista ja kestävää kehitystä;

81. pitää välttämättömänä, että niille jäsenvaltioille, jotka tunnustavat alueiden lakisääteisen aseman YMP:n hallinnoinnissa, annetaan mahdollisuus palauttaa hallinnointivälineet aluetasolle maaseudun kehittämistoimenpiteiden yhteydessä;

Vesi ja kiertotalous YMP:n lähtökohtana vuoden 2027 jälkeen

82. kehottaa komissiota sisällyttämään vesivaroja koskevan strategisen ja kokonaisvaltaisen lähestymistavan vuoden 2027 jälkeiseen YMP:hen ja lisäämään sen synergioita muiden EU:n rahastojen, kuten Euroopan aluekehitysrahaston, kanssa, jotta voidaan vahvistaa veden ja elintarvikkeiden välistä yhteyttä keskeisenä tekijänä ruokaturvan parantamisessa ja maaseutualueiden kehittämisessä; kehottaa myös lisäämään investointeja vesiresilienssin parantamiseen nykyaikaistamalla ja kehittämällä veden pidätykseen, jakeluun, varastointiin ja kestävään säännöstelyyn liittyvää infrastruktuuria sekä luontoon perustuvia ratkaisuja, jotka ovat avainasemassa, jotta maatalousalasta voidaan tehdä tehokkaampi ja kilpailukykyisempi;

83. kehottaa komissiota takaamaan veden saatavuuden kestävää kastelua varten; korostaa, että maatalousalalla on tarpeen edistää investointeja jäteveden puhdistukseen ja käsittelyyn sekä uusioveden ja suolanpoistomenetelmällä käsitellyn veden kaltaisten muiden kuin perinteisten vesilähteiden käyttöön tilan koosta riippumatta ja kilpailukykyiseen hintaan, ja toteaa, että myös vedensiirron yhteenliitännät ovat tärkeitä tämän veden siirtämisessä; kehottaa komissiota ottamaan huomioon sekä jäsenvaltioiden merkittävät erot ja haasteet että eri jäsenvaltioiden maataloustuotannon turvaamiseksi soveltamat hyvät käytännöt; kehottaa komissiota investoimaan viljelijöille suunnattuihin vedenkäytön tehokkuutta koskeviin koulutusohjelmiin;

84. kehottaa komissiota asettamaan etusijalle innovatiivisten teknologioiden ja älykkään kastelun edistämisen sekä infrastruktuurin digitalisoinnin, jotta voidaan optimoida vedenkäyttöä ja pienentää vesijalanjälkeä, erityisesti kuivuudesta ja aavikoitumisesta kärsivillä alueilla, samalla kun varmistetaan vakaa tuotanto;

85. korostaa, että monet kastelujärjestelmät ovat vanhentuneita ja tehottomia, mikä aiheuttaa merkittävää vesihävikkiä, ja että näin ollen kyseiset kastelujärjestelmät olisi vaihdettava tai niitä olisi nykyaikaistettava; kehottaa siksi komissiota sisällyttämään ensisijaisiin tavoitteisiinsa taloudellisia kannustimia tällaista nykyaikaistamista varten ja kannattaa niiden sisällyttämistä tukikelpoisina investointeina YMP:n strategiasuunnitelmiin ja asiaankuuluviin EU:n koheesiovälineisiin;

86. korostaa, että etenkin toiseen pilariin sisältyvien YMP:n varojen käyttö kasteluinfrastruktuurin rahoittamiseen on monimutkaista, ja kehottaa siksi tarkistamaan tällaisen infrastruktuurin suunnittelu- ja rahoitusmekanismeja, jotta voidaan parantaa vesivarojen saatavuutta ja viljelijöiden mahdollisuutta käyttää niitä sekä ottaa huomioon heidän tarjoamiensa ympäristö- ja maisemapalvelujen todelliset kustannukset ja lisäarvo;

87. kehottaa antamaan EU:n viljelijöille ja metsänhoitajille kohdennettua ja tehokasta tukea, jotta voidaan edistää kiertotaloutta ja sisällyttää se kehittymässä olevaan biotalouteen kannustamalla biomassan, maatalousjätteen ja sivutuotteiden talteenottoon, mikä tukisi myös tilojen energiaomavaraisuutta ja vähentäisi niiden riippuvuutta ulkoisista tuotantopanoksista; korostaa, että on tarpeen optimoida sellaisten raaka-aineiden ja toissijaisten tuotteiden käyttö, jotka tuottavat mädätteen kaltaisia sivutuotteita ja uusia energialähteitä, kuten kestävää biokaasua ja kestäviä biopolttoaineita, samalla kun pidetään mielessä, että elintarviketuotanto on asetettava etusijalle; korostaa, että näillä toimenpiteillä, jotka eivät saa lisätä hallinnollista rasitetta maatilojen tasolla, vahvistetaan EU:n energiaomavaraisuutta, parannetaan viljelijöiden lisätulonlähteitä ja luodaan uusia työllistymismahdollisuuksia; kannustaa tässä yhteydessä komissiota ottamaan huomioon näiden näkökohtien merkityksen tulevassa vuoden 2025 biotalousstrategiassa;

88. painottaa, että maatalouden hiilestä irtautumiseen tarvitaan kokonaisvaltaista lähestymistapaa, ja vaatii asianmukaista rohkaisua, muun muassa biomassan talteenottoon, ja kannustimia, myös palkitsemista hiilen sitomisesta maaperään ja riittävää rahoitusta viljelijöille, jotta he voivat ottaa käyttöön ratkaisuja ja käytäntöjä, joilla pienennetään viljelykasvien hiilijalanjälkeä, ja säilyttää samalla kilpailukykynsä niin, etteivät hiilestä irtautumisesta aiheutuva rasite ja työtaakka kohdistu yksinomaan heihin;

89. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita edistämään ja parantamaan maatalouden ja uusiutuvan energian integraatiota sekä tunnustamaan tämän synergian mahdollisuudet kestävien viljelykäytäntöjen edistämisessä, paikallisen ilmastokestävyyden vahvistamisessa ja kiertotalouden vahvistamisessa; korostaa, että maataloudella voisi olla keskeinen rooli puhtaan teollisen kehityksen ohjelmassa ja energiasiirtymässä alalla tuotettavan uusiutuvan energian ansiosta; pyytää komissiota selkeyttämään YMP:tä koskevia

säännöksiä, jotta ne olisivat paremmin linjassa ja lisäisivät aurinkomaatalouden ja biokaasun kaltaisten uusiutuvien ja kestävien energialähteiden yhteensopivuutta maataloustoiminnan kanssa;

90. kannattaa nitraattidirektiivin tarkistamista, jotta se vastaisi uusinta tieteellistä näyttöä ja parhaita maatalouskäytäntöjä samalla, kun veden laatua suojellaan edelleen; kehottaa tässä yhteydessä komissiota tekemään yhteistyötä jäsenvaltioiden kanssa niin, että voidaan nopeasti hyväksyä tieteelliseen tietoon perustuva ehdotus, joka mahdollistaa RENURE-lannoitteiden käyttämisen selkeästi määritellyissä olosuhteissa, jotta viljelijät voivat vähentää riippuvuuttaan synteettisistä lannoitteista ja vauhdittaa siirtymistä kohti paremmin kiertotalouteen perustuvia ja kestävämpiä ravinnehuoltojärjestelmiä;

91. kehottaa helpottamaan jäsenneltyä tietämyksen vaihtoa ja yhteistyötä eri jäsenvaltioiden vertailukelpoisten tuotantojärjestelmien välillä, jotta voidaan tukea keskinäistä oppimista, vastata aluekohtaisiin haasteisiin ja esimerkiksi tehotuotantoalueiden haasteisiin sekä nopeuttaa kunkin alan erityisolosuhteisiin mukautettuja kestäviä siirtymiä;

92. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita vahvistamaan riskinhallintavälineitä vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä lisäämällä taloudellista tukea maatalousvakuutuksille, keskinäisille rahastoille ja tulonvakautusvälineelle; korostaa, että vakuutusten saatavuutta ja taloudellista kannattavuutta viljelijöille on parannettava; toteaa, että EU:n tasolla on otettava käyttöön mekanismi, jolla vahvistetaan kansallisia maatalousvakuutusjärjestelmiä ja joka aktivoidaan automaattisesti, jotta voidaan selviytyä äärimmäisistä ja ennalta arvaamattomista sääilmiöistä sekä terveys- ja markkinakriiseistä; painottaa, että näiden toimenpiteiden olisi täydennettävä nykyisiä markkinoiden hallintavälineitä eivätkä ne saisi heikentää nykyisiä kansallisia järjestelmiä;

93. kehottaa komissiota vahvistamaan riskinhallintatoimenpiteitä, kuten vakuutus- ja jälleenvakuutusjärjestelmiä sekä muita täydentäviä varoja, joita käytetään tapauksissa, joissa vahinkojen kynnysarvot ovat korkeammat, sekä ennaltaehkäiseviin toimenpiteisiin että viljelijöille maksettaviin korvauksiin luonnonkatastrofien, eläintautiepidemioiden ja kasvitautien yhteydessä; katsoo, että tässä yhteydessä on tarpeen investoida ennaltaehkäisyyn, varhaisvaroitusjärjestelmiin sekä sellaisen uuden häiriönsietokykyinfrastruktuurin kehittämiseen, jonka avulla alalla voidaan ennakoida kasvavia ilmastoon liittyviä riskejä ja vastata niihin; korostaa, että jäsenvaltioiden on hyödynnettävä enemmän tällä hetkellä liian vähän käytettyjä riskinhallintavälineitä;

94. korostaa, että maatalousalan varauksen rahoituskapasiteettia on uudistettava ja lisättävä, jotta voidaan puuttua odottamattomiin markkinahäiriöihin ja ilmastoon liittyviin tapahtumiin, kuten

kuivuuteen ja tulviin; korostaa kuitenkin, että maatalousalan varaus ei saa olla ainoa väline, ja toistaa, että on tärkeää kehittää laajempi valikoima riskinhallinnan ja nopean toiminnan välineitä, kuten tehokkaampia maatalousvakuutusjärjestelmiä, keskinäisiä rahastoja, ilmastohätärahastoja ja poikkeuksellista maksuvalmiustukea EU:n maatalousalalle;

95. korostaa, että yksittäisten maatalousalojen päästöjen laskemiseen ei ole johdonmukaisia ja helppokäyttöisiä menetelmiä; vastustaa siksi voimakkaasti kaikkia pyrkimyksiä sisällyttää maatalous päästökauppajärjestelmään tai mihin tahansa vihreään verotusjärjestelmään;

96. korostaa, että ilmastonmuutoksen seuraukset vaikuttavat kaikkiin EU:n alueisiin; huomauttaa kuitenkin, että eteläiset alueet ovat haavoittuvampia ja kärsivät aavikoitumisesta, kuivuudesta, pohjavesien suolaantumisesta, metsäpaloista sekä jatkuvista sateista ja tulvista, jotka aiheuttavat uusia tuholaisia ja tauteja ja jotka kaikki uhkaavat maatalousalaa; korostaa siksi, että viljelijät kaikkialla EU:ssa tarvitsevat erityisiä tukitoimenpiteitä ja -välineitä, joilla he voivat tehostaa pyrkimyksiään mukauttaa toimintaansa ilmastonmuutokseen sekä ehkäistä ja lieventää sen kielteisiä vaikutuksia; korostaa, että on tärkeää tukea kattavasti maaseutuyhteisöjä ja paikallisviranomaisia näiden tavoitteiden saavuttamisessa;

97. vaatii jatkuvaa tukea innovatiivisille viljelytekniikoille, myös luonnonmukaisessa maataloudessa käytettäville tekniikoille ja muille sekä luonnonmukaisissa että enenevässä määrin tavanomaisissa järjestelmissä käytettäville agroekologisille käytännöille, jotta voidaan vähentää merkittävästi tuotantopanosten käyttöä ja ulkoisia riippuvuuksia maataloudessa sekä vahvistaa omavaraisuutta ja ruokaturvaa;

98. painottaa, että EU:n luomualan tulevan kehityksen on oltava markkinalähtöistä, ja kehottaa tarjoamaan uudessa YMP:ssä edelleen viljelijöille ja uusille tulokkaille kannustimia luonnonmukaisen maatalouden harjoittamiseen; kehottaa komissiota tutkimaan uusia tapoja selviytyä kriiseistä luomutuotteiden markkinoilla; huomauttaa, että luomutuotteiden kulutusta olisi edistettävä myös julkisilla hankinnoilla;

99. kehottaa minimoimaan elintarvikejätteen ja -hävikin koko maatalouselintarvikeketjussa, myös kun on kyse alkutuottajista, jotta voidaan varmistaa kaikkien resurssien tehokas, innovatiivinen ja kestävä käyttö; kehottaa komissiota toteuttamaan kaikilla tasoilla toimenpiteitä, joilla ehkäistään hävikkiä ja edistetään ylijäämien muuntamista lisäarvoa tuottaviksi tuotteiksi; korostaa, että viljelijöiden tuottamia elintarvikkeita ja niiden eteen tehtyä valtavaa työtä on arvostettava enemmän; kannustaa tässä yhteydessä komissiota edistämään ratkaisuja, joilla pidennetään elintarvikkeiden

käyttöikää, kuten ”parasta ennen” -merkintöjen tarkistamista ja luonnollisten biopohjaisten säilöntäaineiden käyttöä;

100. kehottaa komissiota laatimaan koko maatalouselintarvikeketjulle kattavan ravinteiden talteenottostrategian, jossa kohdennetaan tukea elintarvikkeiden jalostuksen, vähittäismyynnin ja kulutuksen jätevirroista peräisin olevien ravinteiden erotteluun, käsittelyyn ja uudelleenkäyttöön liittyviin innovaatioihin;

Uusille sukupolville houkutteleva ala

101. korostaa, että sukupolvenvaihdoksen ja naisten yrittäjyyden varmistaminen ovat molemmat olennaisen tärkeitä EU:n maatalouden tulevaisuuden ja maaseutualueiden sosioekonomisen rakenteen säilymisen kannalta; panee merkille YMP:n kautta toteutetut toimenpiteet, joilla on edistetty sukupolvenvaihdosta erityisesti syrjäisillä maaseutualueilla, ja korostaa tarvetta vahvistaa niitä; huomauttaa kuitenkin, että YMP ei voi olla ainoa väline, jolla nuoret ja naiset saadaan mukaan maatalouteen, vaan sitä on tuettava kansallisilla strategioilla, joihin sisältyy yksityisiä rahoituslähteitä, kuten pankkeja, yhteistoiminnallisia maatalousjärjestelyjä ja kumppanuuksia, sekä rahoitusvälineitä, joissa yhteisrahoitusvaatimuksia on vähemmän tai ei lainkaan; korostaa, että ratkaisevan tärkeää tavoitetta varmistaa sukupolvenvaihdos EU:n maataloudessa on täydennettävä rakenteellisilla toimenpiteillä, jotka liittyvät erityisesti innovointiin, digitalisaatioon, digitaalisiin yhteyksiin ja maan saantiin; odottaa tältä osin mielenkiinnolla sukupolvenvaihdosta koskevan komission strategian julkaisemista;

102. kehottaa jäsenvaltioita laatimaan johdonmukaisia, kestäviä ja ennakoitavia strategioita, joilla parannetaan maataloustyön houkuttelevuutta, ja varmistamaan yhteensopivuuden EU:n ja alueellisten toimintapolitiikkojen, mukaan lukien kansalliset strategiasuunnitelmat, kanssa; korostaa tarvetta lisätä ja ottaa käyttöön sukupolvenvaihdoksen edistämiseen tarkoitettuja YMP:n määrärahoja, joihin sisältyvät tällä hetkellä ensimmäisen pilarin lisätuki ja toisen pilarin investointi- ja aloitustuki, sekä uusien YMP:n ulkopuolisten rahoitusvälineiden luomista; korostaa, että näihin välineisiin olisi sisällyttävä suurempia verovapautuksia ja kannustimia, matalakorkoisia lainoja, maatalouden luottotakuujärjestelmiä, täsmäviljelyvälineitä koskevia tukia sekä koulutuspalveluja, myös kestävien liiketoimintamallien osalta, ja niillä olisi pyrittävä parantamaan kannattavuutta;

103. korostaa, että on tärkeää tarjota monipuolisia, räätälöityjä ja riippumattomia neuvontapalveluja, joilla tuetaan nuoria viljelijöitä ja uusia tulokkaita sekä ennen toiminnan aloittamista että toiminnan aloittamisen jälkeisinä vuosina, erityisesti pehmeiden, digitaalisten ja suoramarkkinointiin liittyvien taitojen, kirjanpidon, oikeudellisten näkökohtien, liiketoiminnan monipuolistamisen, kestävän viljelyn ja viestinnän osalta; kannattaa maatalousalan yrityshautomojen laajaa

käyttöä, sillä niiden avulla tulevat viljelijät voivat hyödyntää jäsennellyssä ympäristössä muutaman vuoden kokemusta saaneiden viljelijöiden tietämystä, ennen kuin he ottavat haltuunsa itsenäisen tilan; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että nuorten viljelijöiden kouluttamiseksi varaudutaan perustamaan kansallisia keskuksia;

104. pyytää komissiota arvioimaan, kannustaisiko nuorten viljelijöiden tukikelpoisuuden pidentäminen 45 ikävuoteen useampia ihmisiä suuntautumaan maatalousalalle, muun muassa uudelleenkoulutuksen kautta; kehottaa komissiota arvioimaan uudelleen myös muita tukikelpoisuusperusteiden osatekijöitä, jotka voivat olla liian rajoittavia;

105. panee tyytyväisenä merkille Euroopan investointipankkiryhmän (EIP-ryhmä) kanssa tehdyn yhteistyösopimuksen ja pitää sitä lupaavana mallina, jonka avulla voidaan edistää rahoitusvälineiden käyttöönottoa monilla YMP:n osa-alueilla, mukaan lukien nuorten viljelijöiden ja naisviljelijöiden tukeminen, sekä vesiresilienssiä, markkinoiden häiriönsietokykyä ja ilmastokestävyyttä koskevia politiikkatoimia kaikissa jäsenvaltioissa; katsoo, että EIP:n roolina olisi ensisijaisesti oltava edullisen rahoituksen tarjoaminen pääomaerien täsmärahoitukseen ja sellaisiin infrastruktuurihankkeisiin, joihin viljelijät voivat osallistua osana nykyaikaistamisohjelmaa;

106. kannustaa jäsenvaltioita suunnittelemaan mekanismeja, joilla helpotetaan ihmisarvon huomioon ottavaa ja suunniteltua eläkkeelle siirtymistä; kehottaa erityisesti ottamaan käyttöön erillisistä rahastoista rahoitettavia viljelijöiden varhaiseläkejärjestelmiä; kehottaa laajentamaan palveluja, joilla saatetaan eläkkeelle siirtyvät viljelijät yhteen alalle pyrkivien nuorten tai uusien viljelijöiden kanssa, ja täydentämään niitä muun muassa logistisella tuella ja oikeudellisella neuvonnalla, jotta voidaan mahdollistaa vastavuoroisesti hyödyttävä tilanluovutus sekä varmistaa tietämyksen ja maataloustoiminnan jatkuvuus;

107. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan sukupolvenvaihdosta koskevissa strategioissaan niihin erityisiin esteisiin, joita naiset, erityisesti nuoret naiset, kohtaavat pyrkiessään maatalousalalle, sekä käsittelemään myös kysymyksiä, jotka eivät liity suoraan maatalouteen, kuten asianmukaisia terveydenhuolto- ja sosiaalipalveluja; panee merkille YMP:n kautta toteutetut toimenpiteet, joilla naisia tuetaan maataloudessa, mutta korostaa, että erityisesti syrjäisillä maaseutualueilla tarvitaan vahvempaa ja räätälöidympää tukea, myös kun on kyse lainojen, koulutuksen tai taloudellisen tuen saatavuudesta, jotta voidaan varmistaa todellinen osallistuminen ja yhdenvertaiset mahdollisuudet; kehottaa jäsenvaltioita luomaan asianmukaiset olosuhteet naisten aktiiviselle osallistumiselle maatalouselintarvikealaa edustaviin organisaatioihin sekä maatalousalan yritysten hallintoelimiin ja maaseudun naisia

edustaviin järjestöihin; panee tässä yhteydessä tyytyväisenä merkille, että lähitulevaisuudessa on tarkoitus perustaa naisviljelijöiden foorumi, jossa voidaan keskustella ja vaihtaa hyviä käytäntöjä ja näin vahvistaa osallistumista ja yhdenvertaisia mahdollisuuksia maatalouselintarvikealalla;

108. pyytää komissiota ja jäsenvaltioita puuttumaan kiireellisesti maatalousmaan häviämisen ja keskittymisen ongelmaan, mukaan lukien avoimuuden puute näillä markkinoilla; korostaa, että maanvuokraus oikeusvarmuuden takaavissa olosuhteissa on lyhyellä aikavälillä toimiva vaihtoehto, jolla voidaan helpottaa maa-alueiden saantia, sillä se vaatii vähemmän resursseja toiminnan aloittamista varten ja helpottaa sukupolvenvaihdosta; korostaa julkisesti tuettujen maanvälittämispalvelujen ja jäsennellyn jatkuvuussuunnittelun merkitystä, erityisesti maanomistuksen siirtämisessä siten, että mahdollistetaan varhaiseläkkeelle siirtyminen ja tilanhoidon jatkuvuus; kehottaa jäsenvaltioita ottamaan käyttöön politiikkatoimia, joilla edistetään pitkäaikaista ja vakaata maanvuokrausta, ja tarjoamaan näin hallintaoikeuksiin liittyvää varmuutta ja aikaa investointien tekemiseen, etenkin nuorille, naispuolisille ja uusille viljelijöille, mikä voisi myös parantaa maaperän terveyttä, ympäristötehokkuutta ja ilmastokestävyyttä;

109. suhtautuu myönteisesti komission aikomukseen perustaa EU:n maatalousmaan seurantakeskus, jonka olisi parannettava EU:n maatalousmaan markkinoiden avoimuutta, helpotettava maatalousmaata koskevien tietojen yhdenmukaistamista ja maa-alueiden saantia, mahdollistettava jäsenvaltioiden välinen yhteistyö ja parhaiden käytäntöjen vaihto sekä annettava suosituksia, jotta tietoon perustuvaa EU:n päätöksentekoa voidaan parantaa;

110. korostaa, että EU:n monimuotoisten kulttuurimaisemien säilyttämisellä on merkitystä ekologian ja matkailun kannalta ja se on myös alueellisen identiteetin ja maaseudun pitkän aikavälin selviytymiskyvyn kulmakivi; pyytää siksi, että kulttuurimaisemat tunnustettaisiin nimenomaisesti ja niiden säilyttäminen asetettaisiin strategiseksi tavoitteeksi vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä;

111. kannustaa luonnon ennallistamista koskeviin lähestymistapoihin, joissa toimitaan yhteistyössä viljelijöiden ja maanomistajien kanssa ja joissa varmistetaan omistusoikeuksien kunnioittaminen kaikilta osin;

112. kannustaa komissiota tutkimaan, miten YMP:llä voitaisiin tukea viljelijöiden uusia liiketoimintamalleja siirryttäessä kohti yhä kestävämpää ja kilpailukykyisempää maataloutta Euroopassa;

113. kehottaa komissiota edistämään kumppanuuksia parhaiden käytäntöjen ja innovatiivisten ideoiden vaihtamiseksi jäsenvaltioiden välillä yhteistyössä paikallisviranomaisten, korkeakoulujen, tutkimuskeskusten ja maatilojen kanssa; korostaa, että tällaisessa yhteistyössä olisi keskityttävä yksinkertaistamiseen,

saavutettavuuteen, kestävyyden lisäämiseen sekä kunkin alueen ja alan erityishaasteisiin vastaamiseen, ja toteaa, että sitä olisi tuettava asianmukaisella koulutuksella, jotta vältetään vääristymät ja erilaiset lähestymistavat, jotka saattaisivat olla haitaksi viljelijöille;

114. kannustaa edistämään tuki- ja näkyvyysohjelmia, joissa otetaan huomioon, miten maatalousala voi tarjota mahdollisuuden rikastuttavaan ja tyydyttävään elämään, ja korostetaan viljelijöiden arvoa ja sitoutumista luontoon, ruokaturvaa sekä itse maatalouden ammattihenkilöiden työssä ominaisia piirteitä ja arvoja; korostaa, että politiikan johdonmukaisuus pidemmällä aikavälillä on olennaisen tärkeää, jotta maatalousalalle voidaan asettaa selkeitä pitkän aikavälin tavoitteita;

115. painottaa sellaisen vahvan ja hyvin rahoitetun EU:n menekinedistämispolitiikan merkitystä, johon sisältyy YMP:n määrärahojen lisääminen, jotta voidaan lisätä tietoisuutta EU:n maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laadusta sekä EU:ssa että maailmanlaajuisesti, ja korostaa, että tämä on entistäkin tärkeämpää taloudellisen epävarmuuden aikana;

Innovointi keinona edistää maataloutta jatkossakin

116. kehottaa laatimaan innovointia, teknologiaa ja soveltavaa tutkimusta varten kunnianhimoisen investointipaketin, joka on mukautettu viljelijöiden tarpeisiin ja jota rahoitetaan YMP:stä, Horisontti Eurooppa -puiteohjelmasta, Digitaalinen Eurooppa -ohjelmasta ja muista tukimekanismeista, ja toteaa, että sillä on keskeinen rooli kestävämmän ja sopeutumiskykyisemmän maatalousalan edistämisessä; korostaa, että Horisontti Eurooppa -ohjelmaan olisi sisällytettävä erityinen maataloutta koskeva pilari, jonka tavoitteena olisi edistää tutkimusta, innovointia ja tietämyksen siirtoa maatalouselintarvikealalla;

117. korostaa tarvetta varmistaa, että innovatiivisia ja digitaalisia ratkaisuja voidaan käyttää yhdenvertaisesti kaikentyyppisillä tiloilla ja alueilla EU:ssa ja että näillä ratkaisuilla tuetaan kestävää maataloutta, autetaan maatalouden ekosysteemien monimuotoisuuden ja monimutkaisuuden hallinnassa, edistetään ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja siihen sopeutumista koskevia strategioita, parannetaan viljelijöiden tulotasoa, vähennetään hallinnollista työtaakkaa niin viljelijöiden kuin hallintojenkin kannalta, ennakoidaan tulevia tuotanto-oloja sekä vastataan kuluttajien ja yhteiskunnan odotuksiin; korostaa, että uusien teknologioiden käyttöä olisi tuettava asianmukaisella oikeudellisella kehyksellä, jotta niiden kaikkia mahdollisuuksia voidaan hyödyntää, ja niistä olisi tehtävä perusteellisia riskinarviointeja;

118. kehottaa lisäämään rahoitusta soveltavalle tutkimukselle, jossa selvitetään kestäviä ja toimivia vaihtoehtoja perinteisille kasvinsuojeluaineille, ja kehottaa tarkistamaan nykyisiä

hyväksymismenettelyjä; korostaa, että jos vaihtoehtoja ei vielä ole saatavilla, vahvistettujen lakisääteisten turvarajojen mukaisten kasvinsuojeluaineiden markkinoilta poistamista on vältettävä, jotta voidaan varmistaa, että maataloustuotantoa voidaan ylläpitää kestävällä ja varmalla tavalla; panee merkille biostimulanttien potentiaalin kasvien tuottavuuden parantamisessa;

119. korostaa, että on tärkeää tunnustaa AKIS-mallin rooli ja vahvistaa sitä vuoden 2027 jälkeisen YMP:ssä strategisena ja monialaisena välineenä, jolla voidaan varmistaa tietämyksen ja innovoinnin tehokas levittäminen viljelijöille; katsoo, että tehokas ja koordinoitu AKIS-malli on keskeinen kilpailukykyä, kestävää elintarviketuotantoa, ilmastokestävyyttä ja digitaalista siirtymää koskevien YMP:n keskeisten tavoitteiden saavuttamisessa, ja toteaa, että se olisi sisällytettävä kokonaisuudessaan kansallisiin strategiasuunnitelmiin;

120. tunnustaa EIP-AGRI:n merkityksen ja toteaa, että sen avulla on edesautettu innovointia maatalouselintarvike- ja metsäalalla perustamalla toimijaryhmiä ja toteuttamalla innovatiivisia hankkeita, joissa pyritään kehittämään parhaiden käytäntöjen mukaisia, maatalouselintarvikealan kestävyyttä, häiriönsietokykyä ja kilpailukykyä parantavia huipputason ratkaisuja; kehottaa komissiota vahvistamaan tukea tähän aloitteeseen vuoden 2027 jälkeisessä YMP:ssä;

121. toteaa, että maaseudun kehittämisen kehykseen on välttämätöntä suunnitella integroidun kestävän maatalouden periaatteisiin perustuva erityistoimenpide, jolla tehostetaan integroitua torjuntaa, mukaan lukien biotorjunta, droonit ja endoterapia, jotta voidaan optimoida kasvinsuojeluaineiden käyttöä kunnioittaen aina vahvistettuja lakisääteisiä rajoja ja turvarajoja sekä tarjoamalla viljelijöille korvausta aiheutuneista taloudellisista tappioista; korostaa, että on tärkeää vakiinnuttaa integroitu maatalous EU:ssa yleisesti tunnustetuksi järjestelmäksi ja edistyä edelleen kestävän ja luonnonmukaisen maatalouden käytäntöjen vakiinnuttamisessa ja tukemisessa;

122. korostaa yksityisen rahoituksen vipuvaikutuksen merkitystä YMP:ssä maatalouden ja maaseudun kehittämisen investointien lisäämisessä, koska siinä saadaan käyttöön entistä enemmän pitkäaikaisia resursseja viljelijäjärjestöille, erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille, sekä perheyrityksille;

123. panee merkille, että Euroopan parlamentin tutkimuspalvelun (EPRS) vuonna 2025 tekemän tutkimuksen[1] mukaan tietyille alueille on

---

[1] Tutkimus ”Animal welfare during transport: Update on the implementation of Council Regulation (EC) No 1/2005”, EPRS:n jälkiarviointiyksikkö, maaliskuu 2025, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

keskittynyt pieni määrä suuria teurastamoja; korostaa siksi tarvetta tukea YMP:n varoista teurastamojen perustamista ja kehittämistä, jotta voidaan piristää paikallista taloutta, luoda työpaikkoja ja vahvistaa lyhyitä toimitusketjuja;

124. kehottaa hyväksymään ja ottamaan nopeasti käyttöön CRISPR/Cas-menetelmän kaltaisia uusia jalostustekniikoita sekä pienissä että suurissa yrityksissä, jotta voidaan edistää entistä sietokykyisempien, resurssitehokkaampien ja ympäristön kannalta kestävämpien viljelykasvien kehittämistä;

125. kehottaa toteuttamaan toimenpiteitä, joilla varmistetaan, että viljelijät säilyttävät täyden omistusoikeuden ja määräysvallan tietoihinsa, ja turvaamaan siten heidän oikeutensa ja edistämään avoimuutta maataloustietojen hyödyntämisessä ja jakamisessa kehittyvien digitaalisten ja tekoälylähtöisten innovaatioiden yhteydessä;

126. panee merkille hiilenpoiston sertifiointia koskevan vapaaehtoisen EU:n laajuisen kehyksen mahdolliset hyödyt ja kehottaa komissiota parantamaan näiden mahdollisuuksien saatavuutta maatalousalalla; korostaa, että hiili- ja luontohyvitykset voisivat tarjota viljelijöille, erityisesti nuorille viljelijöille, myönteisen kannustimen ja lisäkorvauksia, sillä niiden avulla viljelijöitä voitaisiin palkita oikeudenmukaisesti peltometsäviljelyn ja uudistavan maaperän hoidon kaltaisista käytännöistä, jotka edistävät hiilidioksidin talteenottoa ja päästöjen vähentämistä tiloilla; korostaa, että tällaisen sertifiointikehyksen on oltava avoin ja kaikkien sellaisten viljelijöiden saatavilla, jotka ovat halukkaita ylläpitämään tai lisäämään maaperän hiilen varastointikapasiteettia, ja kehottaa komissiota luomaan edellytykset, joilla voidaan varmistaa tällaisten sertifiointien markkinakysyntä asianmukaisilla kannustimilla ja markkinoiden pitkän aikavälin ennustettavuus yksityisen sektorin sijoittajille; korostaa, että hiiliviljelyllä olisi täydennettävä aktiivista ja kestävää maataloustuotantoa sen korvaamisen sijaan;

127. kehottaa komissiota edistämään aurinkoenergian tuotantoa tiloilla tavalla, jolla varmistetaan, että laitteistojen omistajuus ja niistä kertyneet hyödyt säilyvät maanomistajalla ja paikallisyhteisöllä, ja joka on yhteensopiva maataloustoiminnan kanssa, jotta voidaan parantaa viljelijöiden kykyä sopeutua ilmastonmuutokseen ja edistää viljelijöiden tulojen vakautta ja monipuolistamista;

128. kehottaa komissiota noudattamaan Niinistön raportin suosituksia ja ottamaan huomioon, että strategisten elintarvikevarastojen perustaminen on tärkeää; kehottaa ottamaan yleisesti käyttöön strategiset elintarvikevarastot Suomessa ja Saksassa saadun vankan kokemuksen pohjalta sekä sisällyttämään sisäänrakennetun kaksoiskäytön konseptin biopolttoaineiden tuotannon kehittämispolitiikkaan; katsoo, että ruokasuvereniteettia ei voi olla ilman strategisia elintarvikevarastoja;

129. korostaa, että on tärkeää vahvistaa nimenomaisesti koko hamppukasvin viljelyn, korjuun, jalostuksen ja kaupan pitämisen laillisuus hyväksyttyjä teollisia tarkoituksia varten kaikkialla EU:ssa, jotta viljelijöille, jalostajille, sääntelyviranomaisille ja kuluttajille voidaan taata oikeusvarmuus; toteaa, että hampunviljelyssä tarvitaan suhteellisen vähän tuotantopanoksia, kuten etenkin lannoitteita, kasvinsuojeluaineita ja vettä; korostaa, että se edistää myös maaperän terveyttä ja biologista monimuotoisuutta ja tarjoaa maaseutualueille uusia taloudellisia mahdollisuuksia ja lisätuloja sekä edistää innovointia, sillä se tarjoaa raaka-aineita tekstiilikuituihin ja muihin teollisiin sovelluksiin sekä muihin, esimerkiksi terveyteen, elintarvikkeisiin ja rehuihin liittyviin käyttötarkoituksiin; kehottaa komissiota vahvistamaan EU:n laajuisen yhteisen 0,5 prosentin tetrahydrokannabinolin (THC) kynnysarvon teollisuushampun oikeudellista luokittelua varten sekä varmistamaan kansallisen lainsäädännön yhdenmukaistamisen Euroopan unionin tuomioistuimen tuomioiden ja kansainvälisen oikeuden mukaisesti;

°

° °

130. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.